

Úřední věstník

Evropské unie

ISSN 1977-0626

L 4

České vydání

Právní předpisy

Svazek 56

9. ledna 2013

Obsah

II Nelegislativní akty

MEZINÁRODNÍ DOHODY

2013/4/Euratom:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 11. prosince 2012, kterým se schvaluje uzavření Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé, jíž se Švýcarská konfederace přidružuje k rámcovému programu Evropského společenství pro atomovou energii v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy (2012–2013), Evropskou komisí 1

Dohoda o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím pro atomovou energii na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé, jíž se Švýcarská konfederace přidružuje k rámcovému programu Evropského společenství pro atomovou energii v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy (2012–2013) 3

2013/5/EU:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 17. prosince 2012 o přistoupení Evropské unie k Protokolu o ochraně Středozemního moře před znečišťováním působeným průzkumem a využíváním pevninského šelfu a mořského dna a jeho podloží 13

Protokol o ochraně Středozemního moře před znečišťováním působeným průzkumem a využíváním pevninského šelfu a mořského dna a jeho podloží 15

Cena: 3 EUR

(Pokračování na následující straně)

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise (EU) č. 6/2013 ze dne 8. ledna 2013, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví, kterým se ruší směrnice Rady 91/670/EHS, nařízení (ES) č. 1592/2002 a směrnice 2004/36/ES ⁽¹⁾ 34
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 7/2013 ze dne 8. ledna 2013, kterým se mění nařízení (EU) č. 748/2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro certifikaci letové způsobilosti letadel a souvisejících výrobků, letadlových částí a zařízení a certifikaci ochrany životního prostředí, jakož i pro certifikaci projekčních a výrobních organizací ⁽¹⁾ 36
- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 8/2013 ze dne 8. ledna 2013 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 38

ROZHODNUTÍ

2013/6/EU:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 4. prosince 2012, kterým se mění rozhodnutí 2011/734/EU určené Řecku s cílem posílit a prohloubit fiskální dohled a vyzvat Řecko, aby učinilo opatření ke snížení schodku, která jsou považována za nezbytná pro nápravu situace nadměrného schodku 40

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 11. prosince 2012,

kterým se schvaluje uzavření Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé, jíž se Švýcarská konfederace přidružuje k rámcovému programu Evropského společenství pro atomovou energii v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy (2012–2013), Evropskou komisí

(2013/4/Euratom)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Jediný článek

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na čl. 101 druhý pododstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská komise v souladu se směrnicemi Rady sjednala Dohodu o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé, jíž se Švýcarská konfederace přidružuje k rámcovému programu Evropského společenství pro atomovou energii v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy (2012–2013) (dále jen „dohoda“).

- (2) Je třeba schválit uzavření dohody Evropskou komisí,

Uzavření Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé, jíž se Švýcarská konfederace přidružuje k rámcovému programu Evropského společenství pro atomovou energii v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy (2012–2013), Evropskou komisí se schvaluje.

Schvaluje se prohlášení Evropské komise jménem Evropského společenství pro atomovou energii, které je uvedeno v příloze tohoto rozhodnutí a které učinil zástupce Evropské komise při uzavření dohody.

Znění dohody je připojeno k tomuto rozhodnutí.

V Bruselu dne 11. prosince 2012.

*Za Radu
předseda*

A. D. MAVROYIANNIS

PŘÍLOHA

Prohlášení Evropské komise jménem Evropského společenství pro atomovou energii

Zástupci Švýcarské konfederace požádali Evropskou komisi, aby potvrdila, že celková částka příspěvků očekávaných od Švýcarské konfederace na rok 2012 v souvislosti se všemi výzkumnými činnostmi Euratomu nepřekročí 55 milionů CHF.

Evropská komise potvrzuje, že na základě příslušných statistických údajů a s ohledem na činitele úměrnosti, jimiž se řídí výpočet očekávaných příspěvků Švýcarské konfederace pro rok 2012 v souvislosti se všemi výzkumnými činnostmi Euratomu, a to i před uzavřením této dohody, celková částka, kterou má zaplatit Švýcarská konfederace za rok 2012, nepřekročí 55 milionů CHF.

DOHODA

o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím pro atomovou energii na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé, již se Švýcarská konfederace přidružuje k rámcovému programu Evropského společenství pro atomovou energii v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy (2012–2013)

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGII

(dále jen „Euratom“),

zastoupené Evropskou komisí (dále jen „Komise“),

na straně jedné

a

ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE

(dále jen „Švýcarsko“), zastoupená Švýcarskou spolkovou radou,

na straně druhé

(dále jen „strany“)

VZHLEDEM K TOMU, že blízký vztah mezi Švýcarskem a Euratomem je pro obě strany prospěšný,

VZHLEDEM k významu vědeckotechnického výzkumu pro obě strany a k jejich vzájemnému zájmu o spolupráci v této oblasti za účelem lepšího využívání zdrojů a vyloučení zbytečného dvojího úsilí,

VZHLEDEM K TOMU, že obě strany v současné době provádějí výzkumné programy v oblastech společného zájmu,

VZHLEDEM K TOMU, že obě strany mají zájem na spolupráci v těchto programech ke vzájemnému prospěchu stran,

BEROUCE V ÚVAHU zájem obou stran na podpoře vzájemného přístupu svých výzkumných subjektů k výzkumu, technologickému rozvoji a odborné přípravě,

VZHLEDEM K TOMU, že Evropské společenství pro atomovou energii a Švýcarsko uzavřely v roce 1978 dohodu o spolupráci v oblasti řízené jaderné syntézy a fyziky plazmatu (dále jen „dohoda o jaderné syntéze“),

VZHLEDEM K TOMU, že strany uzavřely dne 8. ledna 1986 rámcovou dohodu o vědeckotechnické spolupráci (dále jen „rámcová dohoda“), která vstoupila v platnost dne 17. července 1987,

VZHLEDEM K TOMU, že článek 6 rámcové dohody stanoví, že spolupráce podle rámcové dohody se provádí prostřednictvím příslušných dohod,

VZHLEDEM K TOMU, že dne 25. června 2007 Evropská unie a Švýcarsko podepsaly dohodu o vědeckotechnické spolupráci, která vstoupila v platnost dne 28. února 2008 a byla použita se zpětnou platností od 1. ledna 2007,

VZHLEDEM K TOMU, že čl. 9 odst. 2 uvedené dohody umožňuje její obnovení nebo nové projednání s ohledem na účast v nových víceletých rámcových programech pro výzkum a technologický rozvoj za podmínek stanovených vzájemnou dohodou,

VZHLEDEM K TOMU, že rámcový program Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom) pro jaderný výzkum a odbornou přípravu (2012–2013) (dále jen „rámcový program Euratomu na období 2012–2013“), který rovněž přispívá k vytváření Evropského výzkumného prostoru, byl přijat rozhodnutím Rady 2012/93/Euratom ⁽¹⁾, nařízením (Euratom) č. 139/2012 ⁽²⁾ a rozhodnutími Rady 2012/94/Euratom ⁽³⁾ a 2012/95/Euratom ⁽⁴⁾,

VZHLEDEM K TOMU, že s výhradou ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii se tato dohoda a všechny činnosti uskutečňované v jejím rámci nedotkne pravomoci členských států provádět se Švýcarskem dvoustranné činnosti v oblasti vědy, techniky, výzkumu a rozvoje, a případně k tomuto účelu uzavírat dohody,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 47, 18.2.2012, s. 25.

⁽²⁾ Úř. věst. L 47, 18.2.2012, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 47, 18.2.2012, s. 33.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 47, 18.2.2012, s. 40.

VZHLEDEM K TOMU, že Euratom uzavřel Dohodu o založení Mezinárodní organizace energie z jaderné syntézy ITER pro společnou realizaci projektu ITER. Podle článku 21 uvedené dohody a dohod ve formě výměny dopisů mezi Evropským společenstvím pro atomovou energii a Švýcarskou konfederací o působnosti dohody o ITER, Dohody o výsadách a imunitách pro ITER a Dohody o širším přístupu na území Švýcarska a o členství Švýcarska ve společném evropském podniku pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy ze dne 22. listopadu 2007 se dohoda vztahuje ke Švýcarsku, které se účastní programu Euratomu pro jadernou syntézu jako plně přidružený třetí stát,

VZHLEDEM K TOMU, že Euratom je členem společného evropského podniku pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy, stanoveného rozhodnutím Rady ze dne 27. března 2007. Podle článku 2 této dohody a dohod ve formě výměny dopisů mezi Evropským společenstvím pro atomovou energii a Švýcarskou konfederací o působnosti dohody o ITER, Dohody o výsadách a imunitách pro ITER a Dohody o širším přístupu na území Švýcarska a o členství Švýcarska ve společném evropském podniku pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy ze dne 22. listopadu 2007 se Švýcarsko stalo členem společného podniku jako třetí stát, který se svým výzkumným programem přidružil k programu Euratomu pro jadernou syntézu,

VZHLEDEM K TOMU, že Euratom uzavřel Dohodu mezi vládou Japonska a Evropským společenstvím pro atomovou energii o společném provádění činností v rámci širšího přístupu v oblasti výzkumu energie z jaderné syntézy. Podle článku 26 této dohody se dohoda vztahuje na Švýcarsko, které se účastní programu Euratomu pro jadernou syntézu jako plně přidružený třetí stát,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

Předmět

1. Tato dohoda stanoví švýcarskou účast na provádění rámcového programu Euratomu na období 2012–2013, aniž jsou dotčena ustanovení dohody o jaderné syntéze.

Právní subjekty usazené ve Švýcarsku se mohou účastnit všech zvláštních programů rámcového programu Euratomu na období 2012–2013.

2. Švýcarské právní subjekty se mohou účastnit činností Společného výzkumného střediska Evropské unie, pokud se na tuto účast nevztahuje odstavec 1.

3. Právní subjekty usazené v Evropské unii včetně Společného výzkumného střediska se mohou účastnit výzkumných programů a/nebo projektů ve Švýcarsku odpovídajících svým obsahem programům rámcového programu Euratomu na období 2012–2013.

4. Pro účely této dohody se „právním subjektem“ rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba zřízená podle vnitrostátního práva platného v místě jejího usazení nebo podle právních předpisů Evropské unie, která má právní subjektivitu a je oprávněna svým jménem nabývat práv a povinností jakékoli povahy. Patří sem zejména vysoké školy, výzkumné organizace, průmyslové podniky včetně malých a středních podniků a fyzické osoby.

Článek 2

Formy a prostředky spolupráce

Spolupráce má tuto podobu:

1. Účast právních subjektů usazených ve Švýcarsku ve všech zvláštních programech přijatých v působnosti rámcového programu Euratomu na období 2012–2013 za podmínek

stanovených v pravidlech pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol v oblasti výzkumu a odborné přípravy Evropského společenství pro atomovou energii.

2. Finanční příspěvek Švýcarska do rozpočtu programů přijatých pro účely provádění rámcového programu Euratomu na období 2012–2013, jak je stanoven v příloze B.

3. Účast právních subjektů usazených v Evropské unii na švýcarských výzkumných programech a/nebo projektech, o kterých rozhodla Federální rada a které svým obsahem odpovídají programům a/nebo projektům rámcového programu Euratomu na období 2012–2013, v souladu s podmínkami a náležitostmi stanovenými v příslušných švýcarských předpisech a se souhlasem partnerů v konkrétním projektu a vedoucích odpovídajícího švýcarského programu. Pokud příslušné švýcarské předpisy nestanoví jinak, právní subjekty usazené v Evropské unii, které se účastní švýcarských výzkumných programů a/nebo projektů, nesou vlastní výdaje včetně svého poměrného podílu na obecných správních a administrativních výdajích daného projektu.

4. Kromě včasného předávání informací a dokumentace o provádění rámcového programu Euratomu na období 2012–2013 a švýcarských programů a/nebo projektů může spolupráce mezi stranami zahrnovat tyto formy a prostředky:

a) pravidelné diskuse o směrech, prioritách a plánování v oblasti výzkumu ve Švýcarsku a v Euratomu;

b) diskuse o perspektivách a rozvoji spolupráce;

c) včasné poskytování informací o provádění výzkumných programů a projektů ve Švýcarsku a v Euratomu a o výsledcích činností prováděných v rámci této dohody;

- d) společná zasedání;
- e) návštěvy a výměnu výzkumných pracovníků, inženýrů a techniků;
- f) pravidelné a následné kontakty mezi vedoucími programů nebo projektů ve Švýcarsku a v Euratomu;
- g) účast odborníků na seminářích, sympoziích a pracovních seminářích.

Článek 3

Prizpůsobení

Spolupráci lze kdykoli přizpůsobit a rozšířit vzájemnou dohodou stran.

Článek 4

Práva a povinnosti v oblasti duševního vlastnictví

1. S výhradou přílohy A a použitelného práva mají právní subjekty usazené ve Švýcarsku, které se účastní rámcového programu Euratomu na období 2012–2013, v oblasti vlastnictví, používání a šíření informací, jakož i práv duševního vlastnictví vyplývajících z této účasti stejná práva a povinnosti jako právní subjekty usazené v Evropské unii.

2. S výhradou přílohy A a použitelného práva mají právní subjekty usazené v Evropské unii, které se účastní švýcarských výzkumných programů nebo projektů uvedených v čl. 2 odst. 3 v oblasti vlastnictví, používání a šíření informací, jakož i práv duševního vlastnictví vyplývajících z této účasti stejná práva a povinnosti jako právní subjekty usazené ve Švýcarsku, které se účastní dotčených programů nebo projektů.

Článek 5

Finanční ustanovení

Pravidla pro výpočet a platbu finančního příspěvku Švýcarska stanoví příloha B.

Článek 6

Výbor Švýcarsko-Společenství pro výzkum

1. Výbor Švýcarsko-Společenství pro výzkum zřízený rámcovou dohodou posuzuje, hodnotí a zajišťuje řádné provádění této dohody. Výboru jsou předkládány veškeré otázky týkající se provádění nebo výkladu této dohody.

2. Výbor může rozhodnout o změně odkazů na akty Evropské unie / Euratomu uvedené v příloze C.

Článek 7

Účast

1. Aniž jsou dotčena ustanovení článku 4, mají právní subjekty usazené ve Švýcarsku, které se účastní rámcového programu Euratomu na období 2012–2013, stejná smluvní práva a povinnosti jako subjekty usazené v Evropské unii.

2. Pro právní subjekty usazené ve Švýcarsku platí stejné podmínky a náležitosti platné pro předkládání a hodnocení

návrhů a pro udělování a uzavírání grantových dohod a/nebo smluv v rámcovém programu Euratomu na období 2012–2013 jako pro grantové dohody a/nebo smlouvy uzavřené v rámci stejných programů s právními subjekty usazenými v Evropské unii.

3. V souladu s nařízením Rady (Euratom) č. 139/2012, kterým se stanoví pravidla pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol na nepřímých akcích v rámci rámcového programu Evropského společenství pro atomovou energii a pravidla pro šíření výsledků výzkumu (2012–2013), je Švýcarsko jako přidružený stát oprávněno v rámcovém programu Euratomu na období 2012–2013 navrhopvat hodnotitele.

4. Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 1 odst. 3, čl. 2 odst. 3 a čl. 4 odst. 2 a stávající úpravy a jednací řády, mohou se právní subjekty usazené v Evropské unii účastnit programů a/nebo projektů švýcarských výzkumných programů uvedených v čl. 2 odst. 3 za stejných podmínek a náležitostí jako švýcarští partneři. Švýcarské orgány mohou podmínit účast jednoho nebo několika právních subjektů usazených v Evropské unii na projektu společnou účastí alespoň jednoho švýcarského subjektu.

Článek 8

Mobilita

Každá strana se v souladu s platnými předpisy a dohodami zavazuje, že zaručí vstup na své území a pobyt na něm omezenému počtu výzkumných pracovníků, kteří se účastní ve Švýcarsku a v Evropské unii činností, na něž se vztahuje tato dohoda, v rozsahu nezbytném pro řádný průběh činnosti.

Článek 9

Změna a další spolupráce

1. Rozhodne-li se Euratom změnit nebo rozšířit své výzkumné programy, může být tato dohoda změněna nebo rozšířena za společně dohodnutých podmínek. Strany si vyměňují informace a názory týkající se jakékoli takové změny nebo rozšíření, jakož i jakýchkoli otázek, které přímo nebo nepřímo ovlivňují spolupráci Švýcarska v oblastech, jichž se rámcový program Euratomu na období 2012–2013 týká. Švýcarsko obdrží oznámení o přesném obsahu změněných nebo rozšířených programů do dvou týdnů od jejich přijetí Evropskou unií. V případě změny nebo rozšíření výzkumného programu může Švýcarsko vypovědět tuto dohodu s šestiměsíční výpovědní lhůtou. Strany si oznámí ve lhůtě tří měsíců po přijetí rozhodnutí Euratomu jakýkoli záměr vypovědět nebo rozšířit tuto dohodu.

2. Pokud Euratom přijme nový víceletý výzkumný a vzdělávací program, může být dohoda obnovena nebo znovu sjednána za podmínek schválených společnou dohodou obou stran. Strany si vyměňují informace a názory týkající se přípravy těchto programů nebo jiných stávajících nebo budoucích výzkumných činností v rámci Výboru Švýcarsko-Společenství pro výzkum, uvedeného v článku 6.

Článek 10

Vztah k ostatním mezinárodním dohodám

1. Ustanovení této dohody se uplatňují, aniž jsou dotčeny výhody stanovené v jiných mezinárodních dohodách, které zavazují jednu ze stran a jsou vyhrazeny pouze pro právní subjekty usazené na území této strany.

2. Právní subjekt usazený ve státě přidruženém k rámcovému programu Euratomu na období 2012–2013 (dále jen „přidružený stát“) má podle této dohody stejná práva a povinnosti jako právní subjekty usazené v jednom z členských států za předpokladu, že přidružený stát, v němž je daný subjekt usazen, souhlasí s udělením stejných práv a povinností právním subjektům ze Švýcarska.

Článek 11

Územní působnost

Tato dohoda se vztahuje jednak na území, na která se vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a to za podmínek stanovených v uvedené smlouvě, a jednak na území Švýcarska.

Článek 12

Přílohy

Přílohy A, B a C tvoří nedílnou součást této dohody.

Článek 13

Vstup v platnost a použitelnost

1. Tuto dohodu strany ratifikují nebo uzavřou v souladu se svými pravidly. Dohoda vstupuje v platnost dnem posledního oznámení o splnění vnitřních postupů nezbytných pro tento účel.

2. Tato dohoda platí od zahájení rámcového programu Euratomu na období 2012–2013 do 31. prosince 2013. Aniž je dotčen odstavec 5 níže, během období od 1. ledna 2013 do 30. června 2013 může každá strana tuto dohodu vypovědět písemným oznámením. V tom případě dohoda pozbývá platnosti dnem 31. prosince 2012.

3. Jestliže tato dohoda přestane podle odstavce 2 platit dne 31. prosince 2012, Euratom dostojí svým závazkům vůči švýcarským příjemcům uzavřeným do doby, než jedna ze stran obdrží oznámení od druhé strany podle odstavce 2. V případě, že tuto dohodu vypoví podle odstavce 2 Švýcarsko, zaplatí Euratomu náhradu odpovídající částce závazků Euratomu vůči švýcarským příjemcům za rok 2013 do okamžiku, kdy Euratom obdrží oznámení švýcarské strany. Tato náhrada musí být vyplacena do 45 dnů od přijetí žádosti, kterou vydá Komise. Bod II odst. 2 přílohy B se použije obdobným způsobem. Jakékoli jiné důsledky upraví strany společnou dohodou.

4. Tuto dohodu lze změnit pouze písemně dohodou obou stran. Pro vstup v platnost těchto změn se použije stejný postup, jaký platí pro vstup v platnost této dohody.

5. Každá ze smluvních stran může tuto dohodu kdykoli vypovědět s šestiměsíční výpovědní lhůtou.

6. Projekty a činnosti probíhající v době výpovědi a/nebo ukončení platnosti této dohody pokračují až do jejich splnění v souladu s podmínkami stanovenými v této dohodě. Jakékoli jiné důsledky vypovězení upraví strany společnou dohodou.

Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském jazyce, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

PŘÍLOHA A

ZÁSADY PŘÍZNÁVÁNÍ PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

I. Oblast působnosti

Pro účely této dohody se „duševním vlastnictvím“ rozumí význam stanovený v článku 2 Úmluvy o zřízení Světové organizace duševního vlastnictví podepsané ve Stockholmu dne 14. července 1967.

Pro účely této dohody se „poznatky“ rozumějí výsledky, včetně informací, ať už je nebo není možné je chránit, jakož i autorská práva nebo práva vztahující se k uvedeným informacím na základě podání žádostí o patenty, průmyslové vzory, ochranu odrůd rostlin, osvědčení doplňující ochranná osvědčení nebo podobné druhy ochrany, nebo v důsledku jejich vydání.

II. Práva duševního vlastnictví právních subjektů stran

1. Každá ze stran zajistí, aby se s právy duševního vlastnictví právních subjektů druhé strany účastnících se činností vykonávaných podle této dohody a souvisejícími právy a povinnostmi vyplývajícími z této účasti zacházelo v souladu s příslušnými mezinárodními úmluvami, které jsou platné pro strany, včetně Dohody TRIPS (Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví ve správě Světové obchodní organizace), jakož i Bernské úmluvy (Pařížský akt z roku 1971) a Pařížské úmluvy (Stockholmský akt z roku 1967).

2. Právní subjekty usazené ve Švýcarsku účastníci se nepřímých akcí podle rámcového programu Euratomu na období 2012–2013 mají v oblasti duševního vlastnictví práva a povinnosti za podmínek stanovených v nařízení Rady (Euratom) č. 139/2012 ze dne 19. prosince 2011 ⁽¹⁾ a v grantové dohodě a/nebo smlouvě uzavřené s Euratomem v souladu s bodem 1.

3. Právní subjekty usazené v členském státě Evropské unie účastníci se švýcarských výzkumných programů a/nebo projektů mají v oblasti duševního vlastnictví stejná práva a povinnosti jako právní subjekty usazené ve Švýcarsku účastníci se těchto výzkumných programů nebo projektů, a to v souladu s bodem 1.

III. Práva duševního vlastnictví stran

1. Nedohodnou-li se strany jinak, platí pro poznatky vytvořené stranami v průběhu činností vykonávaných v souladu čl. 2 odst. 4 této dohody tato pravidla:

- a) strana vytvářející poznatky je vlastníkem těchto poznatků. Nelze-li zjistit vzájemný podíl práce, jsou poznatky ve spoluvlastnictví stran;
- b) strana, která vlastní poznatky, uděluje druhé straně pro výkon činností uvedených v čl. 2 odst. 4 této dohody k těmto poznatkům přístupová práva. Tato přístupová práva se udělují bezúplatně.

2. Nedohodnou-li se strany jinak, platí pro psaná díla vědecké povahy obou stran tato pravidla:

- a) uveřejní-li strana v odborných časopisech, člancích, zprávách a knihách, včetně audiovizuálních děl a softwaru vědecké a technické údaje, informace a výsledky pocházející z činností vykonávaných podle této dohody, uděluje se druhé straně celosvětová, nevylučná, neodvolatelná licence, která nepodléhá licenčnímu poplatku, k překládání, úpravě, přenášení a veřejné distribuci těchto děl;
- b) všechny kopie údajů a informací chráněných autorskými právy, které mají být veřejně šířeny a vytvářeny podle tohoto oddílu, musí být opatřeny jménem (jmény) autora (autorů), ledaže autor výslovně odmítne být uveden. Rovněž na nich musí být uvedena jasně viditelná zmínka o společné podpoře stran.

3. Nedohodnou-li se strany jinak, platí pro nezveřejňované informace stran tato pravidla:

- a) při sdělování informací nezbytných pro činnosti vykonávané podle této dohody druhé straně označí každá strana informace, které si nepřeje zveřejnit;
- b) přijímající strana může pro zvláštní účely provádění této dohody na svou odpovědnost sdělit nezveřejňované informace jí podřízeným subjektům nebo osobám;
- c) získá-li přijímající strana předchozí písemný souhlas strany poskytující nezveřejňované informace, může tyto nezveřejňované informace rozšiřovat ve větším rozsahu, než povoluje písmeno b). Strany spolupracují na vytvoření postupů pro vyžádání a získání předchozího písemného souhlasu nezbytného pro další rozšiřování a každá strana poskytuje tento souhlas v souladu s vnitřními politikami a vnitrostátními právními předpisy;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 47, 18.2.2012, s. 1.

- d) nezveřejňované informace nepísemné povahy nebo jiné důvěrné informace poskytnuté na seminářích nebo jiných setkáních zástupců stran uspořádaných v rámci této dohody nebo informace vyplývající z působení zaměstnanců, využívání zařízení nebo nepřímých akcí zůstávají důvěrné, pokud byl příjemce těchto nezveřejňovaných nebo jiných důvěrných nebo výlučných informací informován v souladu s písmenem a) před tím, než byly sděleny, o důvěrné povaze těchto informací;
- e) každá strana dbá, aby nezveřejňované informace, které přijme v souladu s písmeny a) a d), byly kontrolovány způsobem stanoveným v této dohodě. Zjistí-li jedna ze stran, že nebude schopna dodržet ustanovení uvedená v písmenech a) a d) o nešíření informací, nebo lze-li to z nějakých důvodů očekávat, neprodleně o tom uvědomí druhou stranu. Smluvní strany se následně radí o vhodných opatřeních, která je třeba přijmout.
-

PŘÍLOHA B

FINANČNÍ PRAVIDLA, KTERÝMI SE ŘÍDÍ PŘÍSPĚVEK ŠVÝCARSKA

I. Stanovení finanční účasti

1. Koeficient úměrnosti určující příspěvek Švýcarska do rámcového programu Euratomu na období 2012–2013, kromě programu Euratomu pro jadernou syntézu, je dán poměrem mezi hrubým domácím produktem Švýcarska v tržních cenách a součtem hrubých domácích produktů členských států Evropské unie v tržních cenách. Koeficient úměrnosti určující příspěvek Švýcarska do programu pro jadernou syntézu se nadále stanoví podle dohody o jaderné syntéze. Tyto poměry se vypočítají na základě nejnovějších statistických údajů Eurostatu dostupných v době zveřejnění návrhu rozpočtu Evropské unie pro tentýž rok.

2. Komise Švýcarsku co možná nejdříve spolu s příslušnými podklady sdělí:

a) částky prostředků na závazky ve výkazu výdajů z předběžného návrhu rozpočtu Evropské unie odpovídající rámcovému programu Euratomu na období 2012–2013 za rok 2013;

b) odhadovanou výši příspěvků odvozenou z návrhu rozpočtu odpovídající možné účasti Švýcarska v rámcovém programu Euratomu na období 2012–2013 v roce 2013.

3. Po závěrečném přijetí souhrnného rozpočtu na rok 2013 sdělí Komise Švýcarsku výše uvedené částky stanovené ve výkazu výdajů.

4. Finanční příspěvek Švýcarska vyplývající z účasti v rámcovém programu Euratomu na období 2012–2013 se stanoví jako doplněk k částce určené každý rok z obecného rozpočtu Evropské unie na prostředky na závazky, aby byly uhrazeny finanční závazky Komise plynoucí z činností, které mají být vykonány různými formami nezbytnými pro provádění, řízení a provoz programů a činností v rámci této dohody.

II. Platební postupy

1. Komise vydá Švýcarsku nejpozději 31. prosince 2012 výzvu k platbě příspěvku za rok 2012 ve výši podle této dohody. Tato výzva k platbě se bude vztahovat na zaplacení švýcarského příspěvku nejpozději do 30 dnů od obdržení příslušné výzvy k platbě. Za účelem výpočtu částky ve švýcarských francích v roce 2012 použije Komise jako směnný kurz mezi švýcarským frankem a eurem tržní kurz platný pro předposlední den předcházejícího měsíce uváděný Evropskou centrální bankou, nebo, v závislosti na dostupnosti, který poskytují delegace nebo jiné vhodné zdroje kolem uvedeného data.

Pokud tato dohoda nepřestane podle čl. 13 odst. 2 platit dne 31. prosince 2012, Komise vydá po 1. červenci a nejpozději v listopadu 2013 výzvu Švýcarsku k platbě příspěvku podle této dohody na rok 2013 stanoveného na základě bodu I odst. 1 této přílohy. Tato výzva k platbě se bude vztahovat na zaplacení uvedeného příspěvku nejpozději do 30 dnů od obdržení příslušné výzvy k platbě.

2. Příspěvky Švýcarska na rok 2012 se platí ve švýcarských francích a na rok 2013 se vyjadřují a platí v eurech na bankovní účet určený Komisí ve výzvách pro platby.

3. Švýcarsko platí svůj příspěvek podle této dohody ve lhůtách stanovených v odstavci 1. Jakékoli prodloužení s platbou má za následek platbu úroků v sazbě odpovídající mezibankovní sazbě poskytované pro jeden měsíc (EURIBOR) uvedené na straně EURIBOR01 agentury Reuters (Telerate strana 248). Tato sazba se zvyšuje o 1,5 procentního bodu za každý měsíc prodloužení. Zvýšená sazba se použije pro celé období prodloužení. Úrok je však splatný pouze v případě, že je příspěvek uhrazen po dnech splatnosti uvedených v odstavci 1.

4. Cestovné, které vznikne švýcarským zástupcům a odborníkům z důvodů účasti na práci výzkumných výborů a při provádění rámcového programu Euratomu na období 2012–2013, uhradí Komise na stejném základě a stejným postupem, jaký platí pro zástupce a odborníky členských států Evropské unie.

III. Podmínky plnění

1. Finanční příspěvek Švýcarska do rámcového programu Euratomu na období 2012–2013 podle této dohody zůstává obvykle pro příslušný rozpočtový rok nezměněn.

2. Při účetní závěrce pro každý rozpočtový rok (n) Komise v rámci sestavení účtu příjmů a výdajů provede úpravu účtů s ohledem na účast Švýcarska a s přihlédnutím ke změnám vyplývajícím z převodů, zrušení, přenosů nebo z dodatkových a opravných rozpočtů během rozpočtového roku. Tato úprava se provádí ke dni první platby za rok

(n + 1). Ukončení této úpravy však musí proběhnout nejpozději v červenci čtvrtého roku po skončení rámcového programu Euratomu na období 2012–2013. Platba Švýcarska se zaúčtuje pod programy Euratomu jako příjem rozpočtu odpovídající příslušnému rozpočtovému okruhu ve výkazu příjmů souhrnného rozpočtu Evropské unie.

IV. Informace

1. Po provedení platby za rok 2013 se ve formátu účtu příjmů a výdajů Komise připraví výkaz prostředků pro rámcový program Euratomu na období 2012–2013 za rok 2012 a předloží se Švýcarsku pro informaci.

Nejpozději 30. dubna 2014 se ve formátu účtu příjmů a výdajů Komise připraví výkaz prostředků pro rámcový program Euratomu na období 2012–2013 za rok 2013 a předloží se Švýcarsku pro informaci.

2. Komise sdělí Švýcarsku statistické a všechny ostatní obecné finanční údaje týkající se provádění rámcového programu Euratomu, které zpřístupní členským státům.

PŘÍLOHA C

FINANČNÍ KONTROLA ŠVÝCARSKÝCH ÚČASTNÍKŮ V RÁMCOVÉM PROGRAMU EURATOMU NA OBDOBÍ 2012–2013**I. Přímá komunikace**

Komise komunikuje přímo s účastníky rámcového programu Euratomu na období 2012–2013 usazenými ve Švýcarsku a s jejich smluvními partnery. Tyto osoby předkládají přímo Komisi všechny související informace a podklady, které jsou povinny předávat způsobem uvedeným v této dohodě a v grantových dohodách a/nebo smlouvách uzavřených k jejímu provádění.

II. Audity

1. V souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ⁽¹⁾ ve znění nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1081/2010 ⁽²⁾ a s nařízením Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ⁽³⁾ ve znění nařízení Komise (ES, Euratom) č. 478/2007 ⁽⁴⁾ a s ostatními předpisy, na které odkazuje tato dohoda, mohou grantové dohody a/nebo smlouvy uzavřené s účastníky programu usazenými ve Švýcarsku stanovit, že u účastníků a jejich smluvních partnerů mohou zástupci Komise nebo jiné osoby Komisi k tomu zmocněné kdykoli provádět vědecké, finanční, technické nebo jiné audity.

2. Zástupci Komise a ostatní osoby zmocněné Komisí mají náležitý přístup na místa, k pracím a dokladům a ke všem informacím nezbytným pro řádné provedení těchto auditů včetně informací v elektronické podobě. Toto právo na přístup se výslovně stanoví v grantových dohodách a/nebo smlouvách uzavřených k provedení nástrojů uvedených v této dohodě.

3. Evropský účetní dvůr má stejná práva jako Komise.

4. Audity lze provádět po skončení platnosti rámcového programu Euratomu na období 2012–2013 nebo této dohody za podmínek stanovených v příslušných grantových dohodách a/nebo smlouvách.

5. Švýcarský federální finanční kontrolní úřad je o auditech prováděných na švýcarském území předem informován. Toto oznámení není právní podmínkou provádění těchto auditů.

III. Kontroly na místě

1. V rámci této dohody je Komise (OLAF) oprávněna provádět kontroly a inspekce na místě na švýcarském území v souladu s podmínkami a náležitostmi stanovenými v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽⁵⁾ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ⁽⁶⁾.

2. Kontroly a inspekce na místě připravuje a provádí Komise v úzké spolupráci se Švýcarským federálním finančním kontrolním úřadem nebo s jinými příslušnými švýcarskými orgány určenými Švýcarským federálním finančním kontrolním úřadem, které jsou včas informovány o předmětu, účelu a právním základě kontrol a inspekci, aby mohly poskytnout veškerou požadovanou pomoc. Za tímto účelem se úředníci příslušných švýcarských orgánů mohou účastnit kontrol a inspekci na místě.

3. Pokud si to dotčené švýcarské orgány přejí, provádí kontroly a inspekce na místě Komise společně s těmito orgány.

4. Pokud se účastníci rámcového programu Euratomu na období 2012–2013 brání kontrole nebo inspekci na místě, poskytnou švýcarské orgány v souladu s vnitrostátními předpisy inspektorům Komise nezbytnou pomoc, aby jim umožnily splnit svou povinnost a provést kontrolu nebo inspekci na místě.

5. Komise neprodleně podá Švýcarskému federálnímu finančnímu kontrolnímu úřadu zprávu o všech skutečnostech nebo podezřeních týkajících se nesrovnalostí, které objevila v průběhu kontroly nebo inspekce na místě. Komise je povinna v každém případě informovat výše uvedený orgán o výsledku těchto kontrol a inspekci.

IV. Informace a konzultace

1. Pro účely řádného provádění této přílohy si příslušné švýcarské orgány a orgány Společenství pravidelně vyměňují informace a na žádost jedné ze stran vedou konzultace.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 311, 26.11.2010, s. 9.

⁽³⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 111, 28.4.2007, s. 13.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

2. Příslušné švýcarské orgány informují neprodleně Komisi o jakékoli zjištěné nebo domnělé nesrovnalosti, o které se dozvěděly a která se týká uzavírání a provádění grantových dohod a/nebo smluv uzavřených k provádění nástrojů uvedených v této dohodě.

V. Důvěrnost

Informace sdělené nebo získané v jakékoli podobě podle této přílohy podléhají služebnímu tajemství a jsou chráněny stejným způsobem, jakým jsou chráněny obdobné informace švýcarským právem a příslušnými ustanoveními použitelnými pro instituce Společenství. Tyto informace nesmějí být sdělovány jiným osobám než těm, které jsou v institucích Společenství, v členských státech nebo ve Švýcarsku oprávněny ze své funkce se s nimi seznamovat, ani nesmějí být užívány pro jiné účely, než je zajištění účinné ochrany finančních zájmů stran.

VI. Správní opatření a sankce

Aniž je dotčeno použití švýcarského trestního práva, může Komise uložit správní opatření a sankce v souladu s nařízením (ES, Euratom) č. 1605/2002 ve znění nařízení (EU, Euratom) č. 1081/2010 ⁽¹⁾, s nařízením (ES, Euratom) č. 2342/2002 ve znění nařízení (ES, Euratom) č. 478/2007 ⁽²⁾ a s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ⁽³⁾.

VII. Vymahatelnost a vykonatelnost

Rozhodnutí Komise přijatá na základě rámcového programu Euratomu na období 2012–2013 v oblasti působnosti této dohody, která ukládají finanční závazky jiným osobám než státům, jsou vykonatelná ve Švýcarsku. Příkaz k výkonu vydávají bez jakékoli další kontroly, kromě ověření pravosti aktu, orgány určené švýcarskou vládou, která o tom uvědomí Komisi. Výkon rozhodnutí se provádí v souladu se švýcarskými předpisy procesního práva. Zákonmost vykonatelných rozhodnutí podléhá kontrole Soudního dvora Evropské unie. Rozsudky vynesené Soudním dvorem Evropské unie na základě rozhodčí doložky ve smlouvě podle rámcového programu Euratomu na období 2012–2013 jsou vykonatelné za stejných podmínek.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 311, 26.11.2010, s. 9.

⁽²⁾ Úř. věst. L 111, 28.4.2007, s. 13.

⁽³⁾ Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 17. prosince 2012

o přistoupení Evropské unie k Protokolu o ochraně Středozemního moře před znečišťováním způsobeným průzkumem a využíváním pevninského šelfu a mořského dna a jeho podloží

(2013/5/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Úmluva o ochraně Středozemního moře před znečišťováním, která byla následně přejmenována na Úmluvu o ochraně mořského prostředí a pobřežní oblasti Středomoří (dále jen „Barcelonská úmluva“), byla jménem Evropského společenství uzavřena rozhodnutím Rady 77/585/EHS ⁽²⁾ a změny Barcelonské úmluvy byly přijaty rozhodnutím Rady 1999/802/ES ⁽³⁾.
- (2) V souladu s článkem 7 Barcelonské úmluvy smluvní strany přijímají veškerá vhodná opatření, jejichž cílem je předcházet, snižovat, potírat a co možná nejúplněji odstranit znečišťování oblasti Středozemního moře působené průzkumem a využíváním pevninského šelfu a mořského dna a jeho podloží.
- (3) Jeden z protokolů k Barcelonské úmluvě se týká ochrany Středozemního moře před znečišťováním způsobeným průzkumem a využíváním pevninského šelfu a mořského dna a jeho podloží („Protokol o ochraně pobřežních oblastí“ (Offshore Protocol)). Vstoupil v platnost dne 24. března 2011. Dosud ho ratifikovaly Albánie, Libye, Kypr, Maroko, Sýrie a Tunisko. Kromě Kypru projevíly záměr ratifikovat tento protokol nedávno také některé jiné členské státy, které jsou smluvními stranami Barcelonské úmluvy.
- (4) Odhaduje se, že ve Středomoří existuje více než 200 aktivních námořních plovoucích plošin, a další zařízení se zvažují. Očekává se, že po objevení velkých zásob fosilních paliv ve Středozemním moři se průzkum a těžba uhlovodíků zvýší. Vzhledem k polouzavřenému charakteru a zvláštním hydrodynamickým vlastnostem Středozemního moře by havárie takového druhu, jaká

postihla v roce 2010 Mexický záliv, mohla mít okamžité nepříznivé přeshraniční důsledky pro středomořské hospodářství a pro křehké mořské a pobřežní ekosystémy. Je pravděpodobné, že ve střednědobém výhledu se průzkumné a těžební činnosti zaměří na další nerostné zdroje na širém moři, v pobřežním šelfu a jeho podloží.

- (5) Pokud by se účinně nereagovalo na rizika plynoucí z takových činností, mohlo by to vážně ohrozit snahy všech členských států, které mají povinnost učinit nezbytná opatření k dosažení a zachování dobrého stavu prostředí svých mořských vod ve Středomoří, jak to požaduje rámcová směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) ⁽⁴⁾. Přijetí nezbytných kroků by také přispělo ke splnění a dodržení závazků a povinností, ke kterým se Řecko, Španělsko, Francie, Itálie, Kypr, Malta, Slovinsko a samotná Unie zavázaly jako smluvní strany Barcelonské úmluvy.
- (6) Protokol o ochraně pobřežních oblastí zahrnuje řadu opatření, která bude nutno provést na různých úrovních správy. Unie by měla podporovat bezpečnost průzkumu a těžby v pobřežních vodách s tím, že je mimo jiné nutno přihlížet k tomu, že ekologické problémy spojené s takovými aktivitami mají s vysokou pravděpodobností přeshraniční důsledky. Členské státy a jejich dotyčné příslušné orgány by však měly být odpovědné za některá podrobná opatření stanovená v Protokolu o ochraně pobřežních oblastí.
- (7) Sdělení Komise „Řešení otázky bezpečnosti těžby ropy a zemního plynu v pobřežních vodách“, přijaté dne 12. října 2010, poukazuje na potřebu mezinárodní spolupráce na podporu bezpečnosti v pobřežních vodách a schopnosti reakce na celém světě a jedním z opatření, jež s tím souvisejí, je prozkoumání možností regionálních úmluv. Sdělení doporučuje opětovně zahájit proces vedoucí ke vstupu Protokolu o ochraně pobřežních oblastí v platnost, a to ve spolupráci s dotčenými členskými státy.
- (8) Rada ve svých závěrech o bezpečnosti těžby ropy a zemního plynu v pobřežních vodách, přijatých dne 3. prosince 2010, prohlásila, že Unie a její členské státy by měly i nadále hrát významnou úlohu v úsilí o co nejvyšší bezpečnostní standardy v rámci mezinárodních iniciativ a na mezinárodních fórech a v rámci regionální spolupráce, například spolupráce ve Středomoří. Rada také vyzvala Komisi a členské státy, aby co nejvíce využívaly stávajících mezinárodních úmluv.

⁽¹⁾ Souhlas ze dne 20. listopadu 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. L 240, 19.9.1977, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 322, 14.12.1999, s. 32.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19.

- (9) Evropský parlament v usnesení ze dne 13. září 2011 zdůraznil, že je nutné, aby neratifikovaný Protokol o ochraně pobřežních oblastí, jehož cílem je ochrana proti znečištění v důsledku průzkumu a využívání pevninského šelfu, začal plně platit.
- (10) Jedním z cílů politiky Unie v oblasti životního prostředí je podporovat opatření na mezinárodní úrovni, jež umožní řešit regionální problémy životního prostředí. V souvislosti s Protokolem o ochraně pobřežních oblastí je obzvláště důležité přihlížet k tomu, že v polouza-vřeném moři, jako je Středozemní moře, mají případné havárie s vysokou pravděpodobností přeshraniční ekolo-gické dopady. Je proto vhodné, aby Unie přijala všechna nezbytná opatření na podporu bezpečnosti průzkumu a těžby v pobřežních vodách a na ochranu mořského životního prostředí ve Středozemním moři.
- (11) Komise také předkládá návrh nařízení o bezpečnosti při vyhledávání, průzkumu a těžbě ropy a zemního plynu v pobřežních vodách (dále jen „navrhované nařízení“).
- (12) Protokol o ochraně pobřežních oblastí se týká oblasti, jež je v široké míře upravena právem Unie. Zahrnuje napří-klad prvky, jako je ochrana mořského prostředí, posuzo-vání vlivů na životní prostředí a odpovědnost za životní prostředí. S výhradou konečného rozhodnutí zákono-dárců o navrhovaném nařízení je Protokol o ochraně pobřežních oblastí dále v souladu s cíli navrhovaného nařízení, a to včetně cílů týkajících se povolování, posu-zování vlivů na životní prostředí a technických a finanč-ních možností provozovatelů.
- (13) Je nezbytné zajistit úzkou spolupráci mezi členskými státy a orgány Unie jak v procesu jednání a uzavření dohod, tak při plnění přijatých závazků. Tato povinnost spolupracovat vyplývá z požadavku jednotnosti mezi-národního zastupování Unie. Členské státy, které jsou smluvními stranami Barcelonské úmluvy a které tak dosud neučinily, by proto měly přijmout nezbytná

opatření k dokončení postupů potřebných k ratifikaci Protokolu o ochraně pobřežních oblastí nebo přistoupení k němu.

- (14) Unie by tedy měla přistoupit k Protokolu o ochraně pobřežních oblastí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Přistoupení Evropské unie k Protokolu o ochraně Středozem-ního moře před znečišťováním působeným průzkumem a využí-váním pevninského šelfu a mořského dna a jeho podloží se schvaluje jménem Unie.

Znění Protokolu o ochraně pobřežních oblastí se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Předseda Rady jmenuje osobu nebo osoby zmocněné uložit jménem Unie listinu o schválení u španělské vlády, která plní podle čl. 32 odst. 2 Protokolu o ochraně pobřežních oblastí funkci depozitáře, vyjadřující souhlas Unie být Protokolem o ochraně pobřežních oblastí vázána ⁽¹⁾.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 17. prosince 2012.

Za Radu

předseda

S. ALETRARIS

⁽¹⁾ Den vstupu Protokolu o ochraně pobřežních oblastí v platnost pro Unii zveřejní generální sekretariát Rady v Úředním věstníku Evropské unie.

PROTOKOL

o ochraně Středozemního moře před znečišťováním působeným průzkumem a využíváním pevninského šelfu a mořského dna a jeho podloží

PREAMBULE

SMLUVNÍ STRANY TOHOTO PROTOKOLU,

JAKO STRANY Úmluvy o ochraně Středozemního moře před znečišťováním přijaté v Barceloně dne 16. února 1976,

BEROUCE V ÚVAHU článek 7 zmíněné úmluvy,

BEROUCE V ÚVAHU nárůst činností souvisejících s průzkumem a využíváním dna Středozemního moře a jeho podloží,

UZNÁVAJÍCE, že znečišťování, které mohou tyto činnosti působit, představuje závažné nebezpečí pro životní prostředí i člověka,

PŘEJÍCE SI uchovat a chránit Středozemní moře před znečištěním působeným činnostmi spojenými s jeho průzkumem a využíváním,

S OHLEDEM NA protokoly související s Úmluvou o ochraně Středozemního moře před znečišťováním, zvláště na Protokol o spolupráci v boji proti znečišťování Středozemního moře ropnými a jinými škodlivými látkami v případech nouze, přijatý v Barceloně dne 16. února 1976, a Protokol o zvláště chráněných oblastech Středozemního moře, přijatý v Ženevě dne 3. dubna 1982,

S OHLEDEM NA příslušná ustanovení Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, uzavřené v Montego Bay dne 10. prosince 1982 a podepsané mnoha smluvními stranami,

UZNÁVAJÍCE rozdílnou úroveň rozvoje pobřežních států a přihlížejíce k hospodářským a sociálním požadavkům rozvojových zemí,

SE DOHODLY TAKTO:

ODDÍL I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto protokolu se rozumí:

- a) „úmluvou“ Úmluva o ochraně Středozemního moře před znečišťováním přijatá v Barceloně dne 16. února 1976;
- b) „organizací“ orgán uvedený v článku 17 úmluvy;
- c) „zdroji“ veškeré nerostné zdroje v pevném, kapalném či plynném skupenství;
- d) „činnostmi souvisejícími s průzkumem anebo využíváním zdrojů v oblasti působnosti protokolu“ (dále jen „činnosti“):

i) činnosti v rámci vědeckého výzkumu týkajícího se zdrojů mořského dna a jeho podloží,

ii) průzkumné činnosti:

— seismologická sledování; mapování mořského dna a jeho podloží; odběry vzorků,

— průzkumné vrty,

iii) činnosti spojené s využíváním:

— zřízení zařízení pro účely dobývání zdrojů a s tím související činnosti,

— vývojové vrty,

— dobývání, zpracovávání a ukládání,

— přeprava na pevninu potrubím a nakládáním na loď,

— údržba, oprava a další pomocné činnosti;

e) „znečišťováním“ definice čl. 2 písm. a) úmluvy;

- f) „zařízením“ kterákoli pevná či plovoucí konstrukce, i jakákoli její nedílná součást, která je zapojena do činností, především:
- i) pevné či mobilní vrtné jednotky na volném moři,
 - ii) pevné či plovoucí výrobní jednotky, včetně dynamicky umístěných jednotek,
 - iii) skladovací zařízení na volném moři včetně lodí využívaných k tomuto účelu,
 - iv) pobřežní nákladní terminály a systémy na přepravu vytěžených produktů, jako jsou podmořská potrubí,
 - v) přístroje k nim připojené a vybavení pro překládání, zpracovávání, skladování a likvidaci látek odebraných z mořského dna a jeho podloží;
- g) „provozovatelem“:
- i) jakákoli fyzická či právnická osoba, která má povolení vydané stranou uplatňující působnost na oblast, v níž se činnosti vykonávají (dále jen „smluvní strana“), v souladu s tímto protokolem k provádění činností anebo tyto činnosti vykonává, nebo
 - ii) jakákoli osoba, která není držitelem povolení ve smyslu tohoto protokolu, avšak tyto činnosti fakticky ovládá;
- h) „bezpečnostní zónou“ zóna vytvořená kolem zařízení ve shodě s ustanoveními obecného mezinárodního práva a technickými požadavky a vhodně označená za účelem zajištění bezpečnosti navigace i zařízení;
- i) „odpady“ látky a materiály jakéhokoli druhu, tvaru či vlastností vzniklé následkem činností, na které se vztahuje tento protokol, jež jsou likvidovány nebo určeny k likvidaci, či je jejich likvidace povinná;
- j) „škodlivými či jedovatými látkami a materiály“ látky a materiály jakéhokoli druhu, tvaru či vlastností, které mohou způsobit znečištění, jsou-li uvedeny do oblasti působnosti protokolu;
- k) „plánem používání chemických látek“ plán vypracovaný provozovatelem jakéhokoli zařízení na volném moři, který uvádí:
- i) chemické látky, které provozovatel hodlá při svých činnostech použít,
 - ii) za jakým účelem či účely hodlá provozovatel dané chemické látky použít,
 - iii) maximální koncentraci chemických látek, které provozovatel hodlá použít, v jakékoli další látce a maximální množství, která mají být použita za stanovené období,
 - iv) oblast, ve které může daná chemická látka uniknout do mořského prostředí;
- l) „ropnými látkami“ ropa v jakékoli formě, včetně surové ropy, palivové ropy, kalů, ropného odpadu a rafinovaných produktů, a tento pojem zahrnuje, bez omezení obecné platnosti dříve uvedeného, látky uvedené v dodatku k tomuto protokolu;
- m) „ropnou směsí“ směs s jakýmkoliv obsahem ropy;
- n) „splašky“:
- i) odtoky a jiné odpady z různých druhů toalet, pisoárů a vyústění WC,
 - ii) odtoky z lékařských prostor (ošetřoven, nemocničních oddělení atd.), z umývadel, nádob na mytí a praní a vyústění umístěných v takových prostorách,
 - iii) jiné odpadní vody smíchané s výše definovanými odtoky;
- o) „odpadky“ všechny druhy potravin, domácího a provozního odpadu vzniklého při běžném provozu zařízení, které musí být povinně, neustále či periodicky, likvidovány, vyjma látek, jež jsou definovány či uvedeny na jiném místě tohoto protokolu;
- p) „hranici sladké vody“ místo na vodním toku, kde je při plném odlivu a v období nízkého průtoku sladké vody patrná zvýšená slanost vody v důsledku přítomnosti mořské vody.

Článek 2

Územní oblast působnosti

1. Oblastí, na niž se vztahuje tento protokol (v tomto protokolu dále jen „oblast působnosti protokolu“), jsou:

a) oblast Středozemního moře podle definice článku 1 úmluvy, včetně pevninského šelfu a mořského dna a jeho podloží;

b) vody, včetně mořského dna a jeho podloží, které jsou mezi pevninou a základní čarou, od níž se měří šířka teritoriálních vod, a které sahají, v případě vodních toků, k hranicím sladké vody.

2. Kterákoli ze smluvních stran tohoto protokolu (v tomto protokolu dále jen „strany“) může rovněž do oblasti působnosti protokolu zahrnout mokřady či pobřežní oblasti na svém území.

3. Nic v tomto protokolu, ani žádný akt přijatý na jeho základě, se nedotkne práv kteréhokoli státu týkajících se vymezení pevninského šelfu.

Článek 3

Obecné závazky

1. Strany jsou povinny přijmout, samostatně či prostřednictvím dvoustranné či mnohostranné spolupráce, veškerá vhodná opatření na ochranu proti znečišťování působenému v oblasti působnosti tohoto protokolu činnostmi, opatření pro zmírnění tohoto znečišťování a pro kontrolu a boj proti němu, mimo jiné tím, že zajistí, aby bylo pro tento účel použito nejlepších dostupných technologií, které účinně šetří životní prostředí a jsou vhodné z hospodářského hlediska.

2. Strany zajistí, aby byla přijata veškerá nezbytná opatření, díky nimž činnosti nebudou působit znečišťování.

ODDÍL II

SYSTÉM UDĚLOVÁNÍ POVOLENÍ

Článek 4

Obecné zásady

1. Veškeré činnosti v oblasti působnosti protokolu, včetně stavby zařízení na místě, podléhají předchozímu písemnému povolení k průzkumu či využívání od příslušného orgánu. Tento orgán se před udělením povolení ujistí, že zařízení bude postaveno v souladu s mezinárodními normami a postupy a provozovatel má technickou způsobilost i finanční možnosti k provádění činností. Toto povolení se uděluje podle náležitého postupu definovaného příslušným orgánem.

2. Udělení povolení je zamítnuto, pokud existují signály, že by navrhované činnosti mohly působit výrazně nepříznivými účinky na životní prostředí, jimž by nebylo možné zabránit, v souladu s podmínkami, které stanoví povolení a jež jsou uvedeny v čl. 6 odst. 3 tohoto protokolu.

3. V rámci rozhodování o schválení umístění zařízení smluvní strana zajistí, aby umístění tohoto zařízení nemělo škodlivý vliv na stávající vybavení, především na potrubí a kabeláže.

Článek 5

Požadavky na udělení povolení

1. Smluvní strana stanoví, že každá žádost o povolení nebo o obnovení povolení je podmíněna předložením projektu příslušnému orgánu žádajícím provozovatelem a že každá takováto žádost musí obsahovat především:

- a) průzkum týkající se vlivů navrhovaných činností na životní prostředí; příslušný orgán může s ohledem na povahu, rozsah a trvání činností, technické postupy při nich používané a na charakteristiku dané oblasti vyžadovat, aby bylo vypracováno posouzení vlivů na životní prostředí v souladu s přílohou IV k tomuto protokolu;
- b) přesnou definici geografické oblasti, v níž má být činnost prováděna, a to včetně bezpečnostních zón;

c) podrobnosti o profesní a technické odbornosti žádajícího provozovatele a personálu zařízení, jakož i o složení posádky;

d) bezpečnostní opatření, jak je blíže uvedeno v článku 15;

e) nouzový plán provozovatele, jak je blíže uvedeno v článku 16;

f) postupy monitorování, jak je blíže uvedeno v článku 19;

g) plány na odstranění zařízení, jak je blíže uvedeno v článku 20;

h) preventivní opatření pro zvláště chráněné oblasti, jak je blíže uvedeno v článku 21;

i) pojištění nebo jinou finanční záruku na krytí odpovědnosti, jak stanoví čl. 27 odst. 2 písm. b).

2. Příslušný orgán může v případě vědeckého výzkumu a průzkumných činností rozhodnout o omezení rozsahu působnosti požadavků stanovených odstavcem 1 tohoto článku s ohledem na povahu, rozsah a trvání činností, technické postupy při nich používané a na charakteristiku dané oblasti.

Článek 6

Udělování povolení

1. Povolení uvedená v článku 4 se udělují pouze po přezkoumání požadavků uvedených v článku 5 a v příloze IV příslušným orgánem.

2. Každé povolení musí výslovně uvádět činnosti a dobu platnosti povolení, stanovovat zeměpisná vymezení oblasti, která je předmětem povolení, a přesně určovat technické požadavky a povolená zařízení. Ve vhodné pozdější fázi se stanoví nezbytné bezpečnostní zóny.

3. Povolení může ukládat podmínky, pokud jde o opatření, technologie či postupy, jejichž cílem je snížit nebezpečí znečišťování působeného činnostmi a jím způsobené škody na nejnižší míru.

4. Strany jsou povinny co nejdříve uvědomit organizaci o udělení či obnovení povolení. Organizace musí vést záznamy o všech povolených zařízeních v oblasti působnosti protokolu.

Článek 7

Sankce

Každá strana stanoví sankce, které budou uloženy za porušení závazků vyplývajících z tohoto protokolu, nedodržování vnitrostátních právních či správních předpisů, kterými se provádí tento protokol, nebo za nesplnění určitých podmínek, které se vážou k povolení.

ODDÍL III

ODPADY A ŠKODLIVÉ ČI JEDOVATÉ LÁTKY A MATERIÁLY

Článek 8

Obecná povinnost

Aniž jsou dotčeny jiné normy či povinnosti uvedené v tomto oddíle, uloží strany provozovatelům obecnou povinnost využívat nejlepších dostupných, k životnímu prostředí šetrných a z hospodářského hlediska vhodných technologií a dodržovat mezinárodně přijímané normy ohledně odpadů a rovněž používání, skladování a vypouštění škodlivých či jedovatých látek a materiálů s ohledem na snížení rizika znečištění na nejnižší míru.

Článek 9

Škodlivé či jedovaté látky a materiály

1. Používání a skladování chemických látek v rámci činností musí schválit příslušný orgán na základě plánu používání chemických látek.

2. Smluvní strana může upravit, omezit nebo zakázat používání chemických látek v rámci činností v souladu s pokyny, které smluvní strany přijmou.

3. Pro účely ochrany životního prostředí strany zajistí, aby každá látka i materiál, které jsou používány při činnostech, byly doprovázeny popisem složení dodaným subjektem vyrábějícím tuto látku či materiál.

4. Likvidace škodlivých či jedovatých látek a materiálů v oblasti působnosti protokolu v důsledku činností, na něž se vztahuje tento protokol a jsou uvedeny v příloze I k tomuto protokolu, je zakázána.

5. Likvidace škodlivých či jedovatých látek a materiálů v oblasti působnosti protokolu v důsledku činností, na něž se vztahuje tento protokol a jsou uvedeny v příloze II k tomuto protokolu, vyžaduje v každém případě zvláštní povolení udělené předem příslušným orgánem.

6. Likvidace všech ostatních škodlivých či jedovatých látek a materiálů v oblasti působnosti protokolu v důsledku činností, na něž se vztahuje tento protokol a které mohou způsobit znečištění, vyžaduje obecné povolení udělené předem příslušným orgánem.

7. Povolení zmíněná výše v odstavcích 5 a 6 se vydávají pouze po pečlivém uvážení všech okolností uvedených v příloze III k tomuto protokolu.

Článek 10

Ropné látky a ropné směsi a vrtné výplachy a úlomky

1. Strany jsou povinny formulovat a přijmout společné normy pro likvidaci ropných látek a ropných směsí ze zařízení v oblasti působnosti protokolu:

a) tyto společné normy budou formulovány v souladu s ustanoveními části A přílohy V;

b) tyto společné normy musí být alespoň stejně přísné, především:

i) maximální obsah ropných látek v neředěných odtocích ze stroje je 15 mg/l,

ii) maximální obsah ropných látek ve vodě využívané při výrobě je v průměru 40 mg/l za kalendářní měsíc; obsah ropných látek nesmí být nikdy vyšší než 100 mg/l;

c) strany musí společnou dohodou určit metodu, která bude využívána k analýze obsahu ropných látek.

2. Strany jsou povinny formulovat a přijmout společné normy pro používání a likvidaci vrtných výplachů a vrtných úlomků v oblasti působnosti protokolu. Tyto společné normy budou formulovány v souladu s ustanoveními části B přílohy V.

3. Každá strana přijme vhodná opatření pro prosazování společných norem přijatých v souladu s tímto článkem nebo pro prosazování přísnějších norem, které případně přijala.

Článek 11

Splašky

1. Smluvní strana zakáže vypouštění splašků ze zařízení trvale obsazených deseti a více osobami do oblasti působnosti protokolu, vyjma případů kdy:

a) zařízení vypouští splašky po vyčištění schváleném příslušným orgánem ve vzdálenosti nejméně čtyř námořních mil od nejbližší pevniny či pevného zařízení pro rybolov, přičemž smluvní strana může rozhodovat dle konkrétního případu, nebo

b) splašky nejsou čistěny, ale jsou vypouštěny v souladu s mezinárodními pravidly a normami nebo

c) splašky prošly schválenou čistírnou odpadních vod s osvědčením příslušného orgánu.

2. Smluvní strana je povinna uložit přiměřeně přísnější ustanovení, pokud se domnívá, že je to nutné, mimo jiné kvůli režimu proudů v oblasti či blízkosti kterékoli oblasti uvedené v článku 21.

3. Výjimky uvedené v odstavci 1 neplatí, pokud se při vypouštění objevují plovoucí látky či dochází k zabarvení, ztrátě barvy či zakalení okolních vod.

4. Jsou-li splašky míchány s odpady a škodlivými či jedovatými látkami a materiály, které mají odlišné požadavky na likvidaci, použijí se požadavky přísnější.

Článek 12

Odpadky

1. Smluvní strana zakáže v oblasti působnosti protokolu likvidaci těchto výrobků a materiálů:

a) veškeré plasty, včetně syntetických lan, syntetických rybářských sítí a plastových pytlů na odpadky;

b) veškeré ostatní odpady, které nejsou biologicky odbouratelné, včetně výrobků z papíru, hadrů, skla, kovů, lahví, keramického nádobí, ochranných latí, potahových a obalových materiálů.

2. Likvidace odpadků z potravin v oblasti působnosti protokolu se musí uskutečňovat co nejdále od pevniny v souladu s mezinárodními pravidly a normami.

3. Jsou-li odpady míchány s jinými vypouštěnými látkami či materiály, které mají odlišné požadavky na likvidaci či vypouštění, použijí se požadavky přísnější.

Článek 13

Zařízení na příjem odpadů, pokyny a sankce

Strany jsou povinny zajistit, že:

- a) provozovatelé likvidují dostatečným způsobem veškeré odpady a škodlivé či jedovaté látky a materiály v zařízeních k tomu vyhrazených na pobřeží, pokud tento protokol nedovoluje jinak;
- b) všichni pracovníci byli instruováni, pokud jde o řádné způsoby likvidace;
- c) za nedovolenou likvidaci se ukládají sankce.

Článek 14

Výjimky

1. Tento oddíl se nepoužije v případě:

a) vyšší moci, a zvláště při likvidaci:

- za účelem záchrany lidského života,
- za účelem zajištění bezpečnosti zařízení,
- v případě poškození zařízení nebo jeho vybavení,

za podmínek, že jsou po objevení poškození či po provedení likvidace přijata všechna důvodná předběžná opatření s cílem snížení negativních vlivů;

b) vypouštění látek s obsahem ropných látek nebo škodlivých či jedovatých látek a materiálů, které se na základě předchozího schválení příslušným orgánem využívají za účelem boje proti znečištění při určitých nehodách s cílem snížit škodu způsobenou znečištěním na nejmenší míru.

2. Tento oddíl se však použije vždy v případě, že provozovatel jednal s úmyslem způsobit škodu nebo nedbale a s vědomím, že škodu pravděpodobně způsobí.

3. Likvidace provedená za podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku musí být okamžitě ohlášena organizaci a, buď

prostřednictvím organizace nebo přímo, kterékoli straně či stranám, na něž bude mít pravděpodobně vliv, spolu se všemi podrobnostmi o okolnostech, povaze a množství vypuštěných odpadů nebo škodlivých či jedovatých látek a materiálů.

ODDÍL IV

OCHRANNÁ OPATŘENÍ

Článek 15

Bezpečnostní opatření

1. Smluvní strana, v rámci jejíž působnosti mají být činnosti prováděny nebo se provádí, je povinna zajistit, aby byla přijata bezpečnostní opatření, pokud jde o návrh, konstrukci, umístění, vybavení, označení, provoz a údržbu zařízení.

2. Smluvní strana je povinna zajistit, aby měl provozovatel v zařízení vždy patřičné vybavení a přístroje, které jsou udržovány v dobrém provozním stavu a slouží k ochraně lidského života, předcházení náhodnému znečištění, boji s ním a usnadnění rychlé reakce na mimořádné události v souladu s nejlepšími dostupnými technologiemi, které účinně šetří životní prostředí a jsou vhodné z hospodářského hlediska, a s ustanoveními nouzového plánu provozovatele uvedeného v článku 16.

3. Příslušný orgán bude požadovat, aby mu bylo předloženo osvědčení o bezpečnosti a způsobilosti pro daný účel (dále jen „osvědčení“), vydané uznaným subjektem ve vztahu k výrobním platformám, mobilním vrtným jednotkám na volném moři, skladovacím zařízením na volném moři, nákladním systémům a potrubím na volném moři a případně dalším zařízením, která může smluvní strana určit.

4. Strany jsou povinny prostřednictvím inspekce zajistit, aby provozovatelé prováděli činnosti v souladu s tímto článkem.

Článek 16

Nouzové plánování

1. Při mimořádných událostech musí smluvní strana provádět obdobně ustanovení Protokolu o spolupráci v boji proti znečišťování Středozemního moře ropnými a jinými škodlivými látkami v případech nouze.

2. Každá strana musí požadovat, aby provozovatelé zodpovědní za zařízení v její působnosti disponovali nouzovým plánem boje proti náhodnému znečištění a koordinovali jej s nouzovým plánem smluvní strany zavedeným v souladu s Protokolem o spolupráci v boji proti znečišťování Středozemního moře ropnými a jinými škodlivými látkami v případech nouze a schváleným ve shodě se zavedenými postupy příslušnými orgány.

3. Každá smluvní strana je povinna zjednat součinnost rozvoje a provádění nouzových plánů. Tyto plány se zavádí v souladu s pokyny přijatými příslušnou mezinárodní organizací. Musí být především v souladu s ustanoveními přílohy VII k tomuto protokolu.

Článek 17

Ohlašování

Každá strana musí vyžadovat, aby provozovatelé zodpovědní za zařízení v její působnosti neprodleně příslušnému orgánu ohlašovali:

- a) každou událost v jejich zařízení, která působí nebo by mohla působit znečištění v oblasti působnosti protokolu;
- b) každou událost pozorovanou na moři, která působí nebo by mohla působit znečištění v oblasti působnosti protokolu.

Článek 18

Vzájemná pomoc při mimořádných událostech

V případě nouze může strana vyžadující pomoc za účelem ochrany proti znečišťování působenému činnostmi, jeho zmírnění, kontroly a boje proti němu požádat o pomoc ostatní strany buď přímo, nebo prostřednictvím regionálního střediska pro naléhavé zásahy proti případům znečištění Středozemního moře (REMPEC), které je povinno vyvinout co největší úsilí, aby požadovanou pomoc poskytlo.

Pro tento účel je strana, které je rovněž stranou Protokolu o spolupráci v boji proti znečišťování Středozemního moře ropnými a jinými škodlivými látkami v případě nouze, povinna uplatňovat patřičná ustanovení zmíněného protokolu.

Článek 19

Monitorování

1. Provozovatel je povinen posoudit nebo nechat posoudit uznaným subjektem, odborníkem na danou záležitost, vlivy činností na životní prostředí s ohledem na povahu, rozsah a trvání činností, technické postupy při nich používané a na charakteristiku dané oblasti a pravidelně či na požádání o nich podávat zprávu příslušnému orgánu za účelem jejich vyhodnocení tímto příslušným orgánem v souladu s jeho zavedeným postupem v rámci systému udělování povolení.

2. Příslušný orgán je v případě potřeby povinen zřídit národní monitorovací systém, aby mohl pravidelně monitorovat zařízení a dopad činností na životní prostředí a zajistit tak dodržování podmínek spojených s udělením povolení.

Článek 20

Odstranění zařízení

1. Příslušný orgán uloží provozovateli povinnost odstranit každé opuštěné či nepoužívané zařízení pro zajištění bezpečnosti navigace s ohledem na pokyny a normy přijaté příslušnou mezinárodní organizací. Při odstraňování zařízení musí být řádně zohledněny další zákonné způsoby využití moře, zvláště rybolov, ochrana mořského prostředí a práva a povinnosti dalších smluvních stran. Před odstraněním zařízení je provozovatel povinen na vlastní zodpovědnost přijmout veškerá nezbytná opatření, aby zabránil rozsypání nebo úniku látek či materiálů z místa činností.

2. Příslušný orgán uloží provozovateli povinnost odstranit opuštěná či nevyužívaná potrubí v souladu s odstavcem 1 tohoto článku nebo provozovateli nařídí, aby je uvnitř vyčistil a opustil či je uvnitř vyčistil a zasypal, aby nepůsobila znečištění, nenarušovala navigaci, nebránila rybolovu, neohrožovala mořské prostředí nebo nezasahovala do dalších zákonných způsobů využití moře či do práv a povinností dalších smluvních stran. Příslušný orgán je povinen zajistit, aby byla veřejnost patřičně informována o hloubce, umístění a rozměrech každého zasypaného potrubí a aby tyto údaje byly uvedeny na mapách a oznámeny organizaci i ostatním příslušným mezinárodním organizacím a stranám.

3. Tento článek se rovněž vztahuje na nevyužívaná či opuštěná zařízení každého provozovatele, jemuž bylo odňato povolení nebo byla pozastavena platnost povolení v souladu s článkem 7.

4. Příslušný orgán může naznačit potřebu provedení případných úprav úrovně činností a opatření na ochranu mořského prostředí, které byly původně stanoveny.

5. Příslušný orgán může upravit podmínky předání či převodu povolených činností jiné osobě.

6. Pokud provozovatel nedodržuje ustanovení tohoto článku, je příslušný orgán povinen podniknout na náklady provozovatele takový krok nebo kroky, které jsou nezbytné k nápravě nečinnosti provozovatele.

Článek 21

Zvláště chráněné oblasti

Za účelem ochrany oblastí vymezených Protokolem o zvláště chráněných oblastech Středozemního moře i jakékoli další oblasti určené jednou ze stran a za účelem prosazování cílů zde uvedených jsou strany povinny samostatně či prostřednictvím dvoustranné či mnohostranné spolupráce přijmout zvláštní opatření v souladu s mezinárodním právem na ochranu proti znečišťování působenému činnostmi v těchto oblastech, jeho zmírnění a pro kontrolu a boj proti němu.

Kromě opatření uvedených v Protokolu o zvláště chráněných oblastech Středozemního moře pro udělování povolení mohou tato opatření mimo jiné zahrnovat:

- a) zvláštní omezení nebo podmínky pro udělování povolení v těchto oblastech:
 - i) vypracování a vyhodnocení posouzení vlivů na životní prostředí,
 - ii) upřesnění zvláštních ustanovení v oblastech týkajících se monitorování, odstraňování zařízení a zákazu vypouštění odpadů;
- b) zvýšenou výměnu informací mezi provozovateli, příslušnými orgány, stranami a organizací ohledně záležitostí, které mohou mít na tyto oblasti vliv.

ODDÍL V
SPOLUPRÁCE

Článek 22

Studie a výzkumné programy

Ve shodě s článkem 13 úmluvy jsou strany povinny v případě potřeby spolupracovat na podpoře studií a provádění programů vědeckého a technologického výzkumu pro účely vývoje nových metod:

- a) provádění činností způsobem, který minimalizuje riziko znečištění;
- b) ochrany proti znečišťování, jeho zmírnění, kontroly a boje proti němu, zvláště při mimořádných událostech.

Článek 23

Mezinárodní pravidla, normy a doporučená praxe a postupy

1. Strany jsou povinny spolupracovat, ať už přímo či prostřednictvím organizace nebo jiné příslušné mezinárodní organizace, za účelem:

- a) zavedení vhodných vědeckých kritérií pro formulování a vypracování mezinárodních pravidel, norem a doporučené praxe a postupů pro dosahování cílů tohoto protokolu;
- b) formulování a vypracování těchto mezinárodních pravidel, norem a doporučené praxe a postupů;
- c) formulování a přijetí pokynů v souladu s mezinárodní praxí a postupy, aby se zajistilo dodržování ustanovení přílohy VI.

2. Strany musí co nejdříve začít usilovat o harmonizaci svých právních a správních předpisů s mezinárodními pravidly, normami a doporučenou praxí a postupy uvedenými v odstavci 1 tohoto článku.

3. Pokud je to možné, musí strany usilovat o výměnu informací souvisejících s jejich domácími politikami, právními a správními předpisy a harmonizací uvedenou v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 24

Vědecká a technická pomoc rozvojovým zemím

1. Strany musí přímo či za pomoci příslušných regionálních nebo jiných mezinárodních organizací spolupracovat s ohledem na formulování a, pokud možno, provádění programů pomoci rozvojovým zemím v oblasti vědy, práva, vzdělávání a technologií za účelem ochrany proti znečišťování působenému činnostmi v oblasti působnosti protokolu, jeho zmírnění, kontroly a boje proti němu.

2. Technická pomoc musí zahrnovat zejména školení vědeckého a technického personálu a pracovníků právních orgánů a rovněž získávání, používání a vlastní výrobu vhodného vybavení za výhodných podmínek, na nichž se zúčastněné strany dohodnou.

Článek 25

Vzájemná výměna informací

Strany jsou povinny se přímo či prostřednictvím organizace vzájemně informovat o přijatých opatřeních, dosažených výsledcích a případných problémech spojených s uplatňováním tohoto protokolu. Postupy získávání a předkládání těchto informací se stanoví na zasedáních stran.

Článek 26

Přeshraniční znečištění

1. Každá strana je povinna přijmout veškerá nezbytná opatření, která zajistí, že jsou činnosti v její působnosti prováděny tak, aby nepůsobily znečištění za hranicemi její působnosti.

2. Strana, v jejíž působnosti mají být nebo jsou činnosti prováděny, musí zohlednit nežádoucí dopady činností na životní prostředí, aniž by rozlišovala, zda se tyto dopady mohou projevit v mezích její působnosti nebo za jejími hranicemi.

3. Získá-li některá ze stran informace o případech, kdy mořskému prostředí hrozí nebezpečí poškození znečištěním, je povinna okamžitě vyrozumět další strany, které podle ní mohou být tímto poškozením dotčeny, jakož i regionální středisko pro naléhavé zásahy proti případům znečištění Středozemního moře (REMPEC), a poskytnout jim včasné informace, které jim v případě potřeby umožní přijmout vhodná opatření. Regionální středisko pro naléhavé zásahy proti případům znečištění Středozemního moře (REMPEC) musí okamžitě předat informace všem příslušným stranám.

4. Strany musí v souladu se svými právními řády a případně na základě dohody usilovat ve správních řízeních o poskytnutí rovného přístupu a zacházení osobám z jiných států, které mohou být dotčeny znečištěním nebo jinými nežádoucími účinky plynoucími z navrhovaných či stávajících činností.

5. Pochází-li znečištění z území státu, který není smluvní stranou tohoto protokolu, je každá dotčená smluvní strana povinna usilovat o spolupráci s tímto státem, aby mohl být uplatněn protokol.

Článek 27

Odpovědnost a náhrada škody

1. Strany se zavazují k tomu, že začnou co nejdříve spolupracovat na formulování a přijetí vhodných pravidel a postupů pro stanovení odpovědnosti a náhrady škody způsobené činnostmi, o nichž pojednává tento protokol, ve shodě s článkem 16 úmluvy.

2. Během rozvoje těchto postupů každá ze stran:

- a) přijme veškerá nezbytná opatření, aby zajistila, že odpovědnost za škodu způsobenou činnostmi nesou provozovatelé a jsou povinni okamžitě zaplatit odpovídající náhradu škody;

- b) přijme veškerá nezbytná opatření, aby zajistila, že provozovatelé mají sjednáno pojistné krytí nebo jinou finanční záruku tohoto druhu za podmíněk, které smluvní strana podrobně stanoví za účelem zajištění náhrady škod způsobených činnostmi, na něž se vztahuje tento protokol.

ODDÍL VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 28

Jmenování příslušných orgánů

Každá smluvní strana jmenuje jeden či více příslušných orgánů pro:

- a) udělování, obnovu a registraci povolení uvedených v oddíle II tohoto protokolu;
- b) vydávání a registraci zvláštních a obecných povolení uvedených v článku 9 tohoto protokolu;
- c) vydávání povolení uvedených v příloze V k tomuto protokolu;
- d) schvalování systémů čištění a vydávání osvědčení pro čistírny odpadních vod uvedené v čl. 11 odst. 1 tohoto protokolu;
- e) udělování předchozího schválení pro výjimečná vypuštění uvedená v čl. 14 odst. 1 písm. b) tohoto protokolu;
- f) vykonávání povinností týkajících se bezpečnostních opatření uvedených v čl. 15 odst. 3 a 4 tohoto protokolu;
- g) vykonávání funkcí souvisejících s nouzovým plánováním popsaným v článku 16 a v příloze VII k tomuto protokolu;
- h) zavedení postupů monitorování, jak je uvedeno v článku 19 tohoto protokolu;
- i) dohlížení nad odstraňováním zařízení, jak je uvedeno v článku 20 tohoto protokolu;
- a) dohled nad prováděním tohoto protokolu, posouzení účinnosti přijatých opatření a potřeby jakýchkoli jiných opatření, zejména formou příloh a dodatků;
- b) revizi a změny příloh nebo dodatků k tomuto protokolu;
- c) posuzování informací o povoleních udělených nebo obnovených v souladu s oddílem II tohoto protokolu;
- d) posuzování informací o vydaných povoleních a schváleních v souladu s oddílem III tohoto protokolu;
- e) přijetí pokynů uvedených v čl. 9 odst. 2 a v čl. 23 odst. 1 písm. c) tohoto protokolu;
- f) posuzování záznamů o nouzových plánech a způsobech zásahů při mimořádných událostech přijatých v souladu s článkem 16 tohoto protokolu;
- g) zavedení kritérií a formulování mezinárodních pravidel, norem a doporučené praxe a postupů v souladu s čl. 23 odst. 1 tohoto protokolu v podobě, na které se strany dohodnou;
- h) usnadnění provádění politik a dosahování cílů uvedených v oddíle V, zejména harmonizace vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Evropského společenství v souladu s čl. 23 odst. 2 tohoto protokolu;
- i) revizi pokroku dosaženého v provádění článku 27 tohoto protokolu;
- j) plnění dalších funkcí, které mohou být vhodné pro uplatňování tohoto protokolu.

Článek 31

Vztahy s úmluvou

1. Ustanovení úmluvy týkající se kteréhokoliv protokolu se použijí na tento protokol.
2. Jednací řád a finanční pravidla přijatá podle článku 24 úmluvy se vztahují i na tento protokol, pokud se strany tohoto protokolu nedohodnou jinak.

Článek 32

Závěrečná ustanovení

1. Tento protokol je otevřen k podpisu v Madridu ode dne 14. října 1994 do dne 14. října 1995 všem smluvním státům úmluvy pozvaným na konferenci zplnomocněných zástupců pobřežních států regionu Středozemního moře o Protokolu o ochraně Středozemního moře před znečišťováním působeným průzkumem a využíváním mořského dna a jeho podloží, která se konala v Madridu ve dnech 13. a 14. října 1994. Ve stejné době je také otevřen k podpisu Evropskému společenství a podobnému regionálnímu uskupení, mezi jehož členy patří alespoň jeden pobřežní stát v oblasti působnosti protokolu a které vykonává pravomoci v oblastech, na něž se vztahuje tento protokol, ve shodě s článkem 30 úmluvy.

Článek 29

Přechodná opatření

Každá strana vypracuje postupy a správní předpisy ohledně povolených i nepovolených činností zahájených před vstupem tohoto protokolu v platnost, aby pokud možno zajistila jejich shodu s ustanoveními tohoto protokolu.

Článek 30

Zasedání

1. Řádná zasedání stran se konají během řádných zasedání smluvních stran úmluvy pořádaných podle článku 18 úmluvy. Strany mohou rovněž pořádat mimořádná zasedání v souladu s článkem 18 úmluvy.
2. Zasedání stran tohoto protokolu mají, mimo jiné, tyto úkoly:

2. Tento protokol podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení se ukládají u španělské vlády, která bude vykonávat funkci depozitáře.

3. Ode dne 15. října 1995 je protokol otevřen k přistoupení státům uvedeným výše v odstavci 1, Evropskému společenství a jakémukoli uskupení popsánému v daném odstavci.

4. Tento protokol vstupuje v platnost třicátý den po uložení alespoň šesti listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k protokolu stranami uvedenými v odstavci 1 tohoto článku.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně za tímto účelem zmocnění k tomuto protokolu své podpisy.

PŘÍLOHA I

Škodlivé či jedovaté látky a materiály, jejichž likvidace je v oblasti působnosti protokolu zakázána

- A. Tyto látky a materiály a jejich sloučeniny se uvádějí pro účely čl. 9 odst. 4 protokolu. Byly vybrány především na základě své toxicity, stálosti a bioakumulace:
1. rtuť a její sloučeniny;
 2. kadmium a jeho sloučeniny;
 3. organické sloučeniny cínu a látky, které mohou takové sloučeniny vytvářet v mořském prostředí ⁽¹⁾;
 4. organické sloučeniny fosforu a látky, které mohou takové sloučeniny vytvářet v mořském prostředí ⁽¹⁾;
 5. organohalogenové sloučeniny a látky, které mohou takové sloučeniny vytvářet v mořském prostředí ⁽¹⁾;
 6. surová ropa, palivová ropa, kaly, použité mazací oleje a rafinované produkty;
 7. perzistentní syntetické látky, které se mohou vznášet, klesnout ke dnu nebo zůstat v suspenzi a které mohou nepříznivě ovlivňovat jakýkoli zákonný způsob využití moře;
 8. látky, které vykazují karcinogenní, teratogenní nebo mutagenní vlastnosti v mořském prostředí, nebo které je nabývají prostřednictvím mořského prostředí;
 9. radioaktivní látky včetně radioaktivních odpadů, pokud jejich vypouštění nesplňuje zásady ochrany před zářením vymezené příslušnými mezinárodními organizacemi, s ohledem na ochranu mořského prostředí.
- B. Tato příloha se nevztahuje na vypouštění odpadů s obsahem látek uvedených v části A, které nedosahují limitů společně stanovených stranami a, pokud jde o ropné látky, limitů stanovených článkem 10 tohoto protokolu.

⁽¹⁾ S výjimkou těch, které jsou biologicky neškodné nebo které se rychle přeměňují na biologicky neškodné látky.

PŘÍLOHA II

Škodlivé či jedovaté látky a materiály, jejichž likvidace v oblasti působnosti protokolu podléhá zvláštnímu povolení

A. Pro účely čl. 9 odst. 5 protokolu byly vybrány tyto látky a materiály a jejich sloučeniny:

1. Arzen
2. Olovo
3. Měď
4. Zinek
5. Beryllium
6. Nikl
7. Vanad
8. Chrom
9. Biocidy a jejich deriváty neuvedené v příloze I
10. Selen
11. Antimon
12. Molybden
13. Titan
14. Cín
15. Baryum (jiné než síran barnatý)
16. Bor
17. Uran
18. Kobalt
19. Thalium
20. Telur
21. Stříbro
22. Kyanidy

B. Kontrola a přísné omezení vypouštění látek uvedených v části A musí být prováděny v souladu s přílohou III.

PŘÍLOHA III

OKOLNOSTI, KTERÉ MUSÍ BÝT ZVÁŽENY PŘI VYDÁVÁNÍ POVOLENÍ

Pro účely vydávání povolení požadovaného podle čl. 9 odst. 7 musí být podle příslušného případu zváženy tyto okolnosti:

A. Vlastnosti a složení odpadů

1. druh a velikost zdroje odpadu (např. průmyslové zpracování);
2. druh odpadu (původ, průměrné složení);
3. forma odpadu (pevná, kapalná, kal, řídká suspenze, plynná);
4. celkové množství (vypuštěný objem např. za rok);
5. charakter vypouštění (trvalé, střídavé, proměnlivé podle sezony atd.);
6. koncentrace příslušných látek uvedených v příloze I a v příloze II a případně jiných látek;
7. fyzikální, chemické a biochemické vlastnosti odpadů.

B. Vlastnosti složek odpadů vzhledem k jejich škodlivosti

1. stálost (fyzikální, chemická, biologická) v mořském prostředí;
2. toxicita a další škodlivé účinky;
3. hromadění v biologických materiálech či usazeninách;
4. biochemická přeměna, při níž dochází k vzniku škodlivých sloučenin;
5. nepříznivý účinek na obsah kyslíku a rovnováhu;
6. náchylnost k fyzikálním, chemickým a biochemickým změnám a vzájemnému působení s dalšími složkami mořské vody ve vodním prostředí, při nichž může docházet ke vzniku škodlivých biologických či dalších účinků na kterýkoli způsob využití uvedený v části E níže.

C. Vlastnosti místa vypouštění a recipientního mořského prostředí

1. hydrografické, meteorologické, geologické a topografické vlastnosti oblasti;
2. umístění a typ vypouštění (výúst, kanál, odpad atd.) a jeho vztah k ostatním oblastem (např. rekreační oblasti, trdliště, rybníční sádka, rybářská oblast, oblasti chovu měkkýšů) a jiným vypouštěním;
3. výchozí nařazení dosažené v místě vypouštění do recipientního mořského prostředí;
4. vlastnosti rozptýlení, např. účinky proudění, slapových proudů a větru na horizontální přemísťování a vertikální míšení;
5. vlastnosti vodního recipientu s ohledem na fyzikální, chemické, biologické a ekologické podmínky v oblasti vypouštění;
6. kapacita recipientního mořského prostředí k pojmutí vypouštěných odpadů bez nežádoucích účinků.

D. Dostupnost odpadových technologií

Metody omezování množství odpadu a vypouštění průmyslových odpadních vod a rovněž odpadních vod z domácností by měly být zvoleny s ohledem na dostupnost a proveditelnost:

- a) alternativního postupu čištění;
- b) metod opakovaného použití a eliminace;
- c) možnosti likvidace na pevnině;
- d) vhodných nízkoodpadových technologií.

E. Možné zhoršení mořského ekosystému a způsobů využití mořské vody

1. Účinky na lidský život prostřednictvím vlivu znečištění na:

- a) jedlé mořské organismy;
- b) vodu ke koupání;
- c) estetiku.

2. Účinky na mořské ekosystémy, zejména na živé zdroje, ohrožené druhy a kritické lokality.

3. Účinky na další zákonné způsoby využití moře ve shodě s mezinárodními právními předpisy.

PŘÍLOHA IV

POSOUZENÍ VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

1. Každá strana musí vyžadovat, aby posouzení vlivů na životní prostředí obsahovalo alespoň:
 - a) popis zeměpisných hranic oblasti, v níž mají být činnosti prováděny, včetně případných bezpečnostních zón;
 - b) popis výchozího stavu životního prostředí v oblasti;
 - c) údaje o povaze, cílech, rozsahu a trvání navrhovaných činností;
 - d) popis metod, zařízení a dalších prostředků, které mají být využívány, možné alternativy k těmto metodám a prostředkům;
 - e) popis předvídatelných, přímých nebo nepřímých, krátkodobých a dlouhodobých účinků navrhovaných činností na životní prostředí, včetně fauny, flóry a ekologické rovnováhy;
 - f) prohlášení, kterým se stanoví opatření navrhovaná k snížení rizika poškození životního prostředí v důsledku provádění navrhovaných činností na nejnižší míru, včetně možných alternativ k těmto opatřením;
 - g) údaje o opatřeních, která budou přijata na ochranu životního prostředí před znečištěním a dalšími nepříznivými účinky při provádění navrhovaných činností a po jejich ukončení;
 - h) odkaz na metodiku, která byla použita při posuzování vlivů na životní prostředí;
 - i) údaje o tom, zda navrhované činnosti mohou mít vliv na životní prostředí některého dalšího státu.
 2. Každá strana je povinna vyhlásit normy, které zohledňují mezinárodní pravidla, normy a doporučenou praxi a postupy přijaté podle článku 23 protokolu, podle nichž budou posouzení vlivů na životní prostředí vyhodnocována.
-

PŘÍLOHA V

ROPNÉ LÁTKY A ROPNÉ SMĚSI A VRTNÉ VÝPLACHY A ÚLOMKY

Strany v souladu s článkem 10 předepíší tato ustanovení:

A. Ropné látky a ropné směsi

1. skvrny s vysokým obsahem ropných látek v odtocích z provozu a z platform musí být zachyceny, odebrány a následně zpracovány jako součást produktu, zbytek však musí být před vypuštěním přijatelně vyčištěn v souladu s osvědčenými postupy pro ropná pole;
2. ropný odpad a kaly pocházející z třídícího procesu musí být převezeny na pevninu;
3. musí být přijata veškerá nezbytná předběžná opatření, aby se minimalizovaly úniky ropných látek odebraných nebo spalovaných při čerpacích zkouškách do moře;
4. musí být přijata veškerá nezbytná předběžná opatření, aby se zajistilo, že každý plyn pocházející z činností, které jsou spojené s ropnými látkami, může být vhodným způsobem spálen či využit.

B. Vrtné výplachy a vrtné úlomky

1. Vrtné výplachy a vrtné úlomky na bázi vody podléhají těmto požadavkům:
 - a) využívání a likvidace těchto vrtných výplachů se řídí plánem používání chemických látek a ustanoveními článku 9 tohoto protokolu;
 - b) likvidace vrtných úlomků se provádí buď na pevnině, nebo vypuštěním do moře na patřičném místě nebo ve vhodné oblasti, jak stanoví příslušný orgán.
2. Vrtné výplachy a vrtné úlomky na bázi ropných látek podléhají těmto požadavkům:
 - a) tyto výplachy lze použít pouze, mají-li dostatečně nízkou toxicitu, a výhradně poté, co příslušný orgán nízkou toxicitu ověřil a vydal provozovateli povolení;
 - b) likvidace těchto vrtných výplachů vypouštěním do moře je zakázána;
 - c) likvidace vrtných úlomků vypouštěním do moře je povolena pouze za podmínky, že je instalováno a řádně provozováno zařízení na účinnou kontrolu pevných částic, místo vypouštění se nachází značně pod vodní hladinou a obsah ropných látek je nižší než 100 g/kg suchých úlomků;
 - d) likvidace těchto vrtných úlomků ve zvláště chráněných oblastech je zakázána;
 - e) v případě výrobních a vývojových vrtů se musí provádět program sběru vzorků z mořského dna a analýza zóny kontaminace.
3. Vrtné výplachy na bázi nafty:

Využívání vrtných výplachů na bázi nafty je zakázáno. Motorovou naftu lze do vrtných výplachů výjimečně přidat za podmínek stanovených stranami.

PŘÍLOHA VI

BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ

Strany v souladu s článkem 15 předepíšíou tato ustanovení:

- a) zařízení musí být bezpečné a vhodné pro účel, k němuž má být používáno, musí být navrženo a zkonstruováno tak, aby odolávalo při maximálním zatížení všem přírodním podmínkám, konkrétněji maximálnímu větru a vlnobití podle historických vzorců počasí, možným zemětřesením, podmínkám a stabilitě mořského dna a hloubce vody;
 - b) všechny etapy činností, včetně ukládání a přepravy získaných zdrojů, musí být řádně připraveny, celá činnost musí být přístupná kontrole z bezpečnostních důvodů, musí být prováděna co nejbezpečnějším způsobem a provozovatel musí při všech činnostech používat monitorovací systém;
 - c) musí být používány nejmodernější bezpečnostní systémy, které se pravidelně testují s cílem snížit nebezpečí rozsypání, úniku, náhodného vypuštění, požáru, výbuchů, průtrží a jiného ohrožení lidské bezpečnosti nebo životního prostředí, a v zařízení musí být přítomna vyškolená odborná posádka, která tyto systémy provozuje a udržuje a pravidelně absolvuje cvičení. V případě povoleného zařízení bez trvalé obsluhy se musí zajistit trvalá dostupnost odborné posádky;
 - d) zařízení a případně i zřízená bezpečnostní zóna musí být označeny v souladu s mezinárodními doporučeními náležitým výstražným upozorněním na jejich přítomnost a vhodnými údaji pro jejich identifikaci;
 - e) v souladu s mezinárodní námořní praxí musí být zařízení uvedena na mapách a oznámena všem zainteresovaným subjektům;
 - f) aby se zajistilo dodržování předchozích ustanovení, musí mít osoba nebo osoby zodpovídající za zařízení nebo činnosti, včetně osoby zodpovědné za protierupční zařízení, kvalifikaci požadovanou příslušným orgánem a musí být neustále k dispozici náležitě způsobilý personál. Tato kvalifikace zahrnuje zejména soustavné školení v záležitostech bezpečnosti a životního prostředí.
-

PŘÍLOHA VII

NOUZOVÝ PLÁN

A. Nouzový plán provozovatele

1. Provozovatelé jsou povinni zajistit, že:

- a) zařízení je vybaveno nejvhodnějším poplachovým systémem a komunikačním systémem a tyto systémy jsou v dobrém provozním stavu;
 - b) poplach se spouští okamžitě po výskytu mimořádné události a příslušný orgán je o každé mimořádné události ihned informován;
 - c) v součinnosti s příslušným orgánem lze neprodleně zorganizovat a kontrolovat přenos poplachu i vhodnou pomoc a její koordinaci;
 - d) posádka zařízení i příslušný orgán jsou okamžitě informováni o povaze a rozsahu mimořádné události;
 - e) příslušný orgán je neustále informován o pokroku v boji proti mimořádné události;
 - f) pro provedení nouzového plánu jsou vždy k dispozici dostačující nejvhodnější materiály a vybavení, včetně záložních člunů a letadla;
 - g) odborná posádka uvedená v příloze VI písm. c) je seznámena s nejvhodnějšími metodami a technikami boje proti únikům, rozlití, náhodnému vypuštění, požáru, výbuchům, průtržím a jinému ohrožení lidské bezpečnosti nebo životního prostředí;
 - h) odborná posádka zodpovědná za omezování dlouhodobých nepříznivých účinků na životní prostředí a ochranu před nimi je seznámena s nejvhodnějšími metodami a technikami;
 - i) posádka je důkladně seznámena s nouzovým plánem provozovatele, pravidelně se provádí mimořádná cvičení a posádka je tak náležitě obeznámena s fungováním zařízení a postupů a každý jednotlivec zná přesně svoji úlohu v rámci plánu.
2. Provozovatel je povinen formálně spolupracovat s ostatními provozovateli a subjekty schopnými poskytnout nezbytnou pomoc a zajistit tak, aby v případech, kdy závažnost nebo povaha mimořádné události způsobí nebezpečí, které vyžaduje nebo může vyžadovat pomoc, mohla být tato pomoc poskytnuta.

B. Vnitrostátní součinnost a pokyny

Příslušný orgán pro mimořádné události smluvní strany je povinen zajistit:

- a) součinnost vnitrostátního nouzového plánu nebo postupů s nouzovým plánem provozovatele a kontrolu akcí, zvláště v případě závažných nepříznivých dopadů mimořádné události;
- b) pokyny provozovateli k podniknutí akce, kterou může určit v rámci ochrany proti znečišťování, jeho zmírnění a boje proti němu nebo v rámci přípravy další akce s tímto cílem, včetně objednání pomocné vrtné soupravy, nebo aby zabránil provozovateli přijmout kterýkoli ze stanovených kroků;
- c) součinnost akcí v rámci ochrany proti znečišťování, jeho zmírnění a boje proti němu nebo v rámci přípravy další akce s tímto cílem v rozsahu své vnitrostátní působnosti, kdy jsou tyto akce podnikány v oblasti působnosti jiných států nebo mezinárodními organizacemi;
- d) získávání a okamžitou dostupnost všech potřebných informací týkajících se stávajících činností;
- e) poskytnutí aktuálního seznamu osob a subjektů, které mají být varovány a informovány o mimořádné události, jejím vývoji a přijatých opatřeních;

- f) získávání potřebných informací o rozsahu a způsobech boje proti nepředvídaným událostem a jejich šíření mezi zúčastněné strany;
 - g) součinnost a kontrolu pomoci uvedené v části A výše ve spolupráci s provozovatelem;
 - h) organizování a případně i koordinaci stanovených akcí, včetně zásahu technických odborníků a školeného personálu s nezbytným vybavením a materiály;
 - i) okamžité podání zprávy příslušným orgánům dalších stran, které mohou být nepředvídanou událostí zasázeny, což jim umožní přijmout v případě potřeby vhodná opatření;
 - j) případné poskytnutí technické pomoci dalším stranám;
 - k) okamžité podání zprávy příslušným mezinárodním organizacím, aby se předešlo ohrožení lodní dopravy a dalších zájmů.
-

*Dodatek***SEZNAM ROPNÝCH LÁTEK ⁽¹⁾****Asfaltové roztoky**

Směsné zásoby

Střešní struskotvorné přísady

Přímá rezidua

Ropné látky

Vyčěrené

Surová ropa

Směsi obsahující surovou ropu

Motorová nafta

Topný olej č. 4

Topný olej č. 5

Topný olej č. 6

Zbytkový topný olej

Asfaltová emulze

Transformátorový olej

Aromatický olej (vyjma oleje rostlinného)

Mazací oleje a směsné zásoby

Minerální olej

Motorový oleje

Penetrační olej

Vřetenový olej

Turbínový olej

Destiláty

Přímé

Přejímané suroviny pro strojní zpracování

Plynový olej

Štěpný

⁽¹⁾ Seznam olejů se nemusí nutně považovat za vyčerpávající.

Paliva pro tryskové motory

JP 1 (petrolej)

JP 3

JP 4

JP 5 (petrolej, těžký)

Palivo pro turbomotory

Petrolej (kerosin)

Lakový benzin

Primární benzin (naphtha)

Rozpouštědlo

Ropa

Olejový destilát střední frakce

Směsné zásoby benzínu

Alkyláty – palivo

Reformáty

Polymer – palivo

Benziny

Z ropného plynu (zemního)

Motorový

Letecký

Přímý

Topný olej č. 1 (petrolej)

Topný olej č. 1-D

Topný olej č. 2

Topný olej č. 2-D

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 6/2013

ze dne 8. ledna 2013,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví, kterým se ruší směrnice Rady 91/670/EHS, nařízení (ES) č. 1592/2002 a směrnice 2004/36/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

Článek 1

Změna nařízení (ES) č. 216/2008

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví, kterým se ruší směrnice Rady 91/670/EHS, nařízení (ES) č. 1592/2002 a směrnice 2004/36/ES⁽¹⁾, a zejména na čl. 6 odst. 2 uvedeného nařízení,

V článku 6 nařízení (ES) č. 216/2008 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Výrobky, letadlové části a zařízení musí splňovat požadavky na ochranu životního prostředí obsažené v novele 10 svazku I a v novele 7 svazku II přílohy 16 Chicagské úmluvy, platné ke dni 17. listopadu 2011, s výjimkou dodatků k příloze 16.“

vzhledem k těmto důvodům:

Článek 2

Přechodná opatření

- (1) Ustanovení čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ve znění nařízení Komise (ES) č. 690/2009⁽²⁾ vyžaduje, aby výrobky, letadlové části a zařízení splňovaly požadavky na ochranu životního prostředí obsažené v příloze 16 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví (dále jen „Chicagská úmluva“), platné ke dni 20. listopadu 2008 pro svazky I a II, s výjimkou dodatků k uvedené příloze.
- (2) Příloha 16 Chicagské úmluvy byla od přijetí nařízení (ES) č. 690/2009 změněna, a nařízení (ES) č. 216/2008 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (3) Změnami požadavků na ochranu životního prostředí obsažených v příloze 16 Chicagské úmluvy byly zavedeny požadavky na omezení produkce emisí NO_x a smluvním státům byl umožněno stanovit přechodná opatření k jejich uplatňování.
- (4) Opatření stanovená tímto nařízením se zakládají na stanovisku vydaném Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví v souladu s čl. 17 odst. 2 písm. b) a čl. 19 odst. 1 nařízení (ES) č. 216/2008.
- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného čl. 65 odst. 1 nařízení (ES) č. 216/2008,

1. Do 31. prosince 2016 mohou členské státy udělit výjimky z požadavku na omezení produkce emisí stanoveného ve svazku II části III hlavě 2 bodu 2.3.2 písm. d) přílohy 16 Chicagské úmluvy za těchto podmínek:

- a) tyto výjimky se udělují po konzultaci s agenturou;
- b) výjimky lze udělit pouze v případě, kdy hospodářský dopad na organizaci odpovědnou za výrobu motorů, na které se výjimky vztahují, převažuje nad zájmy ochrany životního prostředí;
- c) v případě nových motorů, které mají být zastavěny do nových letadel, se výjimky udělují na nejvýše 75 motorů v rámci jednoho typu motoru;
- d) při posuzování žádosti o výjimku členský stát zohlední:
 - i) odůvodnění organizace odpovědné za výrobu motorů, na které se výjimka vztahuje, a dále (nikoli však výhradně) úvahy o technických otázkách, nepříznivých hospodářských dopadech, vlivech na životní prostředí, dopadu nepředvídaných okolností a otázkách spravedlnosti;
 - ii) zamýšlené použití dotčených motorů, zejména to, zda se jedná o náhradní motory nebo nové motory, které mají být zastavěny do nových letadel,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 79, 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 199, 31.7.2009, s. 6.

- iii) počet dotčených nových motorů,
 - iv) počet výjimek udělených na tento typ motoru;
 - e) při udělení výjimky členský stát uvede přinejmenším:
 - i) číslo typového osvědčení motoru,
 - ii) maximální počet motorů zahrnutých do výjimky,
 - iii) zamýšlené použití dotčených motorů a lhůtu pro jejich výrobu.
2. Organizace odpovědné za výrobu motorů, na které se vztahuje výjimka udělená v souladu s tímto článkem:
- a) zajistí, aby na identifikačních štítcích dotčených motorů bylo uvedeno „VÝJIMKA – NOVÝ“, popř. „VÝJIMKA – NÁHRADNÍ“;
 - b) mají zaveden postup kontroly kvality pro účely zachování dohledu nad výrobou dotčených motorů a řízení této výroby;
 - c) pravidelně poskytují členskému státu, který výjimku udělil, a organizaci odpovědné za projekci podrobné údaje o vyrobených motorech, na které se výjimka vztahuje, včetně modelu, výrobního čísla, použití motoru a typu letadla, do něhož se nové motory zastavují;
 - d) členské státy, které udělily výjimku, sdělí bez zbytečného prodlení všechny údaje uvedené v odst. 1 písm. d) a odst. 2 písm. c) agentuře. Agentura vytvoří a spravuje rejstřík, který tyto údaje obsahuje, a zpřístupní jej veřejnosti.
- Článek 3**
- Vstup v platnost**
- Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. ledna 2013.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 7/2013

ze dne 8. ledna 2013,

kterým se mění nařízení (EU) č. 748/2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro certifikaci letové způsobilosti letadel a souvisejících výrobků, letadlových částí a zařízení a certifikaci ochrany životního prostředí, jakož i pro certifikaci projekčních a výrobních organizací

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví, kterým se ruší směrnice Rady 91/670/EHS, nařízení (ES) č. 1592/2002 a směrnice 2004/36/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 6 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 216/2008 vyžaduje, aby výrobky, letadlové části a zařízení splňovaly požadavky na ochranu životního prostředí obsažené v příloze 16 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví (dále jen „Chicagská úmluva“), platné ke dni 20. listopadu 2008 pro svazky I a II, s výjimkou dodatků k uvedené příloze.
- (2) Chicagská úmluva a její přílohy byly od přijetí nařízení (ES) č. 216/2008 změněny.
- (3) Nařízení Komise (EU) č. 748/2012 ⁽²⁾ by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (4) Opatření stanovená tímto nařízením se zakládají na stanovisku agentury vydaném v souladu s čl. 17 odst. 2 písm. b) a čl. 19 odst. 1 nařízení (ES) č. 216/2008.
- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 65 nařízení (ES) č. 216/2008,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I (Část 21) nařízení (EU) č. 748/2012 se mění takto:

1) V hlavě A oddílu A se bod 21.A.4 písm. a) nahrazuje tímto:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 79, 19.3.2008, s. 1.
⁽²⁾ Úř. věst. L 224, 21.8.2012, s. 1.

„a) uspokojivé koordinace projekce a výroby, požadované body 21.A.122, 21.A.130 písm. b) odst. 3 a 4, 21.A.133 a 21.A.165 písm. c) odst. 2 a 3 a“.

2) V hlavě F oddílu A se bod 21.A.130 písm. b) nahrazuje tímto:

„b) prohlášení o shodě musí obsahovat:

1. prohlášení pro každý výrobek, letadlovou část nebo zařízení, že daný výrobek nebo zařízení odpovídá schváleným konstrukčním údajům a je ve stavu pro bezpečný provoz;
2. prohlášení pro každé letadlo, že letadlo bylo zkoušeno na zemi a za letu v souladu s bodem 21.A.127 písm. a);
3. prohlášení pro každý motor nebo přestavitelnou vrtuli, že je výrobce podrobil konečným funkčním zkouškám v souladu s bodem 21.A.128, a
4. v případě motorů navíc prohlášení, že hotový motor je v souladu s použitelnými emisními požadavky platnými ke dni výroby motoru.“

3) V hlavě G oddílu A se body 2 a 3 bodu 21.A.165 písm. c) nahrazují tímto:

„2. určit, zda jsou jiné výrobky, letadlové části nebo zařízení úplné, ve shodě se schválenými konstrukčními údaji a ve stavu pro bezpečný provoz před vystavením formuláře 1 EASA pro osvědčení shody se schválenými konstrukčními údaji a stavu pro bezpečný provoz;

3. v případě motorů navíc určit, zda je hotový motor v souladu s použitelnými emisními požadavky platnými ke dni výroby motoru;

4. určit, zda jsou jiné výrobky, letadlové části nebo zařízení ve shodě s použitelnými údaji před vystavením formuláře 1 EASA jako osvědčení shody;“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. ledna 2013.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 8/2013**ze dne 8. ledna 2013****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit

paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.

- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. ledna 2013.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	IL	51,1
	MA	59,2
	TN	81,0
	TR	102,6
	ZZ	73,5
0707 00 05	EG	191,6
	TR	129,7
	ZZ	160,7
0709 93 10	MA	84,0
	TR	133,7
	ZZ	108,9
0805 10 20	EG	68,6
	MA	60,9
	TR	68,9
	ZA	50,5
	ZZ	62,2
0805 20 10	MA	78,5
	ZZ	78,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	79,1
	MA	101,4
	TR	83,8
	ZZ	88,1
0805 50 10	TR	78,8
	ZZ	78,8
0808 10 80	CA	164,3
	CN	86,7
	MK	31,3
	US	200,2
	ZZ	120,6
0808 30 90	CN	60,7
	US	144,2
	ZZ	102,5

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 4. prosince 2012,

kterým se mění rozhodnutí 2011/734/EU určené Řecku s cílem posílit a prohloubit fiskální dohled a vyzvat Řecko, aby učinilo opatření ke snížení schodku, která jsou považována za nezbytná pro nápravu situace nadměrného schodku

(2013/6/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 126 odst. 9 a na článek 136 této smlouvy,

s ohledem na doporučení Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 136 odst. 1 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) umožňuje, aby byla přijata opatření týkající se členských států, jejichž měnou je euro, k posílení koordinace jejich rozpočtové kázně a dohledu nad ní.
- (2) Článek 126 Smlouvy o fungování EU stanoví, že se členské státy vyvarují nadměrných schodků veřejných financí, a určuje, jak při nadměrném schodku postupovat. Pakt o stabilitě a růstu, jehož nápravná složka podrobněji upravuje postup při nadměrném schodku, poskytuje rámec pro podporu vládních politik zaměřených na rychlý návrat ke zdravému stavu rozpočtů s přihlédnutím k hospodářské situaci.
- (3) Dne 27. dubna 2009 Rada v souladu s čl. 104 odst. 6 Smlouvy o založení Evropského společenství rozhodla, že v Řecku existuje nadměrný schodek.
- (4) Dne 10. května 2010 přijala Rada podle čl. 126 odst. 9 a článku 136 Smlouvy o fungování EU rozhodnutí 2010/320/EU⁽¹⁾ určené Řecku s cílem posílit a prohloubit fiskální dohled a vyzvat Řecko, aby učinilo opatření ke snížení schodku, která jsou považována za nezbytná pro nápravu situace nadměrného schodku, a to nejpozději do roku 2014. Rada rovněž stanovila roční cíle pro schodek veřejných financí.
- (5) Rozhodnutí 2010/320/EU bylo několikrát podstatně změněno. Vzhledem k novým změnám bylo v zájmu

přehlednosti dne 12. července 2011 přepracováno rozhodnutím Rady 2011/734/EU⁽²⁾. Posledně uvedené rozhodnutí bylo poprvé změněno dne 8. listopadu 2011⁽³⁾.

- (6) Dne 13. března 2012⁽⁴⁾ bylo rozhodnutí 2011/734/EU na základě doporučení Komise v řadě bodů, včetně postupu fiskální korekce, znovu pozměněno, zatímco lhůta pro nápravu nadměrného schodku byla ponechána beze změny. Uvedené rozhodnutí potvrdilo doporučení, že Řecko bude muset přijmout opatření k nápravě situace nadměrného schodku nejpozději do roku 2014 tím, že v období 2009–2014 zajistí zlepšení strukturálního salda alespoň o 10 procentních bodů HDP.
- (7) Čl. 5 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku⁽⁵⁾ stanoví, že pokud byla v souladu s čl. 126 odst. 9 Smlouvy o fungování EU přijata účinná opatření a pokud po přijetí výzvy nastanou nepředvídané nepříznivé hospodářské okolnosti mající zásadní negativní důsledky pro veřejné finance, může Rada na doporučení Komise rozhodnout o přijetí revidované výzvy podle čl. 126 odst. 9 Smlouvy o fungování EU.
- (8) Podle aktuálních projekcí má být hospodářská činnost ve srovnání s předpoklady z března 2012, kdy byla přijata poslední změna rozhodnutí 2011/734/EU, mnohem slabší. Podle očekávání mají být reálný i nominální HDP v letech 2012 a 2013 na výrazně nižší úrovni. Nedávná revize řeckých národních účtů v říjnu 2012 odhalila ve srovnání s podkladovými údaji v rozhodnutí 2011/734/EU prudší pokles reálného HDP. Podle prognózy útvarů Komise z podzimu 2012 se odhaduje, že reálný HDP poklesne v roce 2012 o 6,0 % a v roce 2013 o dalších 4,2 % (ve srovnání s poklesem ve výši 4,7 % v roce 2012 a stagnací 0,0 % v roce 2013 dle rozhodnutí Rady 2011/734/EU), než dojde k růstu ve výši 0,6 % v roce 2014. Toto výrazné zhoršení ekonomického scénáře se při nezměněných politikách projeví odpovídajícím zhoršením výhledu v oblasti veřejných financí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 11.6.2010, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 296, 15.11.2011, s. 38.

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2011/791/EU (Úř. věst. L 320, 3.12.2011, s. 28).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2012/211/EU (Úř. věst. L 113, 25.4.2012, s. 8).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 6.

(9) Očekává se, že schodek veřejných financí v roce 2012 dosáhne 6,9 % HDP, a nepřesáhne tak strop pro schodek veřejných financí (dle Evropského systému účtů 1995 vytvořeného nařízením (ES) č. 2223/96⁽¹⁾) stanovený rozhodnutím 2011/734/EU pro rok 2012 na 7,3 % HDP. Očekává se, že v nominální hodnotě dosáhne schodek veřejných financí v roce 2012 výše 13,4 miliardy EUR, a nepřesáhne tak strop schodku stanovený rozhodnutím 2011/734/EU na 14,8 miliardy EUR. Primární schodek se však předpokládá mírně vyšší než požadované 1,0 % HDP, především proto, že je recese hlubší, než se očekávalo. Podle odhadů Řecko zlepšilo svůj strukturální schodek o 13,4 procentního bodu HDP ze schodku ve výši 14,7 % v roce 2009 na odhadovaný schodek ve výši 1,3 % v roce 2012. Řecko tudíž již v období 2009–2012 dosáhlo zlepšení svého strukturálního salda o více než minimálních 10 procentních bodů HDP doporučených Radou na období 2009–2014. Dne 11. listopadu 2012 přijal řecký parlament rozpočet na rok 2013, který podle očekávání povede k úsporám ve výši přesahující 9,2 miliardy EUR, což je více než 5 % HDP. Rozpočet na rok 2013 je součástí střednědobé fiskální strategie na období 2013–2016, kterou řecký parlament přijal o několik dní dříve, 7. listopadu 2012. Střednědobá fiskální strategie a příslušné právní předpisy k jejímu provedení stanoví velmi výraznou fiskální konsolidaci na počáteční období, která do roku 2016 přesáhne 7 % HDP, jakož i komplexní soubor strukturálních opatření, která budou základem rozsáhlé fiskální konsolidace. Vzhledem k tomuto vývoji by měla být aktualizována politická podmíněnost v memorandu o porozumění o ekonomickém ozdravném programu pro Řecko. Závazek přijatý Řeckem se netýká pouze opatření k fiskální konsolidaci, ale rovněž opatření, jež jsou nezbytná k posílení růstu a minimalizaci negativních sociálních dopadů. Celkově lze tedy říci, že Řecko v roce 2012 přijalo účinná opatření ke snížení schodku v souladu s rozhodnutím 2011/734/EU.

(10) Ve své prognóze z podzimu 2012 předpokládala Komise snížení konsolidovaného veřejného dluhu v roce 2012 o 11,1 miliardy EUR, zatímco rozhodnutí 2011/734/EU předpokládalo snížení o 26,95 miliardy EUR. Je to z toho důvodu, že příjmy z privatizace a z konsolidace veřejného dluhu jsou nižší, než se očekávalo, a ve srovnání s předpoklady je horší i situace v oblasti úprav z hotovostní na akruální bázi a dalších úrokových úprav. V důsledku nižšího nominálního HDP v návaznosti na revizi statistických údajů a vzhledem k horšímu makroekonomickému výhledu by poměr dluhu k HDP vzrostl na 176,7 %, než dojde v prosinci 2012 k uskutečnění dohodnutých iniciativ členských států, jejichž měnou je euro, a určitých opatření, jež Řecko za účelem snížení dluhu zvažuje, díky čemuž by se dluh na konci roku 2012 snížil na úroveň mírně převyšující 160 % HDP.

Tato opatření by měla zlepšit udržitelnost dluhu a některá opatření na snížení dluhu zvažovaná Řeckem by měla zlepšit udržitelnost dluhové trajektorie, aniž by došlo ke změně fiskálního postupu k dosažení primárního přebytku. Rovněž vzhledem ke snižování rozpočtového schodku a silnějšímu růstu nominálního HDP založenému na opatřeních strukturální politiky se očekává, že poměr dluhu k HDP v roce 2013 dosáhne vrcholu. Poměr dluhu k HDP by od roku 2014 začal klesat a v roce 2016 by dosáhl hodnoty pod 160 % HDP.

(11) Navzdory účinným opatřením, která byla přijata, se však toto výrazné zhoršení ekonomického scénáře projeví při nezměněných politikách odpovídajícím zhoršením výhledu v oblasti veřejných financí a ztěžuje dokončení nápravy nadměrného schodku do roku 2014, jak požadovala Rada v rozhodnutí 2011/734/EU. Vzhledem k nepříznivým hospodářským okolnostem je opodstatněné prodloužení lhůty pro nápravné období. Zejména je třeba prodloužit lhůtu stanovenou rozhodnutím Rady o dva roky na rok 2016. V rámci revidovaného postupu obsaženého v ekonomickém ozdravném programu by cíle primárního salda měly být stanoveny na 0 % HDP pro rok 2013, 1,5 % pro rok 2014, 3 % pro rok 2015 a 4,5 % pro rok 2016. Podle revidovaného postupu klesne schodek veřejných financí v roce 2016 pod 3 % HDP. Opatření na snížení dluhu, jež mají být uskutečněna v prosinci 2012, by mohla snížit úrokové platby až o 1 % HDP, díky čemuž by se rozpočtový schodek mohl dostat pod 3 % HDP již v roce 2015. Tyto hodnoty by podle odhadů mohly vést ke zlepšení poměru cyklicky očištěného primárního salda k HDP ze 4,1 % v roce 2012 na 6,2 % v roce 2013 a alespoň 6,4 % HDP v letech 2014, 2015 a 2016 a k poměru cyklicky očištěného schodku veřejných financí k HDP ve výši –1,3 % v roce 2012, 0,7 % v roce 2013, 0,4 % v roce 2014, 0,0 % v roce 2015 a –0,4 % v roce 2016 při zohlednění původního profilu úrokových plateb. I bez ohledu na prodloužení lhůty pro nápravu nadměrného schodku však zůstává v letech 2013–2014 fiskální úsilí nutné k dosažení cíle velmi rozsáhlé a silně soustředěné na počáteční období. Revize lhůty proto zachová důvěryhodnost ekonomického ozdravného programu a zohlední hospodářský a sociální dopad konsolidace a potřebu udržet důvěru ve schopnost řecké vlády řešit fiskální výzvy.

(12) Každé opatření vyžadované tímto rozhodnutím výrazně napomáhá k dosažení požadované rozpočtové korekce. Některá opatření mají přímý vliv na rozpočtovou situaci Řecka, zatímco jiná jsou strukturální povahy a povedou ke zlepšení fiskálního řízení a zdravější rozpočtové situaci ve střednědobém horizontu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2223/96 ze dne 25. června 1996 o Evropském systému národních a regionálních účtů ve Společenství (Úř. věst. L 310, 30.11.1996, s. 1).

- (13) Kvůli velmi závažnému zhoršení finanční situace řecké vlády se členské státy, jejichž měnou je euro, rozhodly poskytnout Řecku stabilizační podporu s cílem zajistit finanční stabilitu eurozóny jako celku, ve spojení s mnohostrannou pomocí ze strany Mezinárodního měnového fondu. Od března 2012 má podpora poskytovaná členskými státy, jejichž měnou je euro, podobu jak dvoustranného úvěrového nástroje pro Řecko, tak úvěru z Evropského nástroje finanční stability. Věřitelé se rozhodli podmínit svou podporu tím, že Řecko bude naplňovat rozhodnutí 2011/734/EU ve znění toto rozhodnutí. Zejména se očekává, že Řecko podle stanoveného harmonogramu uskuteční opatření obsažená v tomto rozhodnutí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2011/734/EU se mění takto:

- 1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

1. Řecko co nejrychleji a nejpozději do roku 2016 odstraní současnou situaci nadměrného schodku.

2. Postup korekce nadměrného schodku má za cíl primární schodek veřejných financí (schodek bez zahrnutí výdajů na úroky) nejvýše 2 925 milionů EUR (1,5 % HDP) v roce 2012 a primární přebytky veřejných financí nejméně 0 milionů EUR (0,0 % HDP) v roce 2013, 2 775 milionů EUR (1,5 % HDP) v roce 2014, 5 700 milionů EUR (3,0 % HDP) v roce 2015 a 9 000 milionů EUR (4,5 % HDP) v roce 2016. Tyto cíle primárního schodku/přebytku znamenají celkový schodek veřejných financí podle ESA ve výši 6,9 % HDP v roce 2012, 5,4 % HDP v roce 2013, 4,5 % HDP v roce 2014, 3,4 % HDP v roce 2015 a 2,0 % HDP v roce 2016. Opatření na snížení dluhu, jež mají být uskutečněna v prosinci 2012, by mohla snížit úrokové platby až o 1 % HDP. Tyto hodnoty by podle odhadů mohly vést ke zlepšení poměru cyklicky očištěného primárního salda k HDP ze 4,1 % v roce 2012 na 6,2 % v roce 2013 a alespoň 6,4 % HDP v letech 2014, 2015 a 2016 a k poměru cyklicky očištěného schodku veřejných financí k HDP ve výši –1,3 % v roce 2012, 0,7 % v roce 2013, 0,4 % v roce 2014, 0,0 % v roce 2015 a –0,4 % v roce 2016 při zohlednění původního profilu úrokových plateb. Příjmy z privatizace finančních i nefinančních aktiv, transakce týkající se rekapitalizací bank stejně jako všechny převody vztahující se k rozhodnutí Euroskupiny ze dne 21. února 2012, pokud jde o příjmy národních centrálních bank zemí eurozóny, včetně řecké centrální banky, pocházející z jejich držby řeckých státních dluhopisů v investičním portfoliu, nesmí omezit požadované úsilí o fiskální konsolidaci a nesmí být brány v úvahu při posouzení těchto cílů. Totéž platí pro jakékoli platby ze strany bank realizujících ztrátu nad

rámec těch, které by vyplývaly ze struktury poplatků za záruky v rámci krizové pomoci v oblasti likvidity ke dni 30. září 2012.

3. Postup korekce uvedený v odstavci 2 by s ohledem na dopad opatření na snížení dluhu, jež mají být uskutečněna v prosinci 2012, byl v souladu s hodnotou poměru konsolidovaného veřejného dluhu k HDP nižší než 160 % HDP v roce 2016.“

- 2) V článku 2 se vkládá nový odstavec, který zní:

„10a. Řecko přijme do 4. prosince 2012 tato opatření:

- a) rozpočet na rok 2013 a střednědobou fiskální strategii do roku 2016, jakož i opatření uvedená v příloze IA tohoto rozhodnutí a příslušné prováděcí předpisy. Střednědobá fiskální strategie vychází z trvalých opatření fiskální konsolidace, která zajišťují, aby stropy schodku pro roky 2012–2016 stanovené tímto rozhodnutím nebyly překročeny a poměr dluhu k HDP byl udržitelným způsobem snižován;
- b) předložení aktualizovaného privatizačního plánu řeckému parlamentu a zveřejňování pololetní aktualizace plánu rozvoje aktiv;
- c) převod plného a přímého vlastnictví (akcií nebo koncesí) rychlostní silnice Egnatia a regionálních přístavů Elefsína, Lavrio, Igoumenitsa, Alexandroupolis, Volos, Kavala, Corfu, Patras, Heraklion a Rafina do privatizačního portfolia fondu HRADE;
- d) zajištění toho, aby příslušná ministerstva a další příslušné subjekty poskytovaly sekretariátu pro veřejný majetek plný přístup k soupisu veškerého nemovitého majetku státu;
- e) změnu nebo zrušení statutárních ustanovení u státem vlastněných podniků (přístavní orgány PPC, OLP a OLTH, HELPE, EYATH a EYDAP, přístavy atd.), která se odchyľují od práva soukromých společností, pokud jde o omezení hlasovacích práv soukromých akcionářů;
- f) právní předpisy vymezující úlohu a kvalifikace generálního tajemníka daňové správy a pro případy přenesení rozhodovacích pravomocí z ministra financí na generálního tajemníka daňové správy;
- g) přidělení zkušených daňových auditorů na činnosti zaměřené na nejdůležitější okamžité úkoly související s daňovými příjmy tím, že posílí klíčové oblasti vymáhání práva a zajistí jejich plnou funkčnost, jako například jednotku pro velké daňové poplatníky převodem 100 auditorů z jiných úkolů, a zřídí jednu funkční jednotku pro velmi bohaté jedince a osoby samostatně výdělečně činné s vysokým příjmem a obsadí tuto jednotku 50 zkušenými auditory, kteří budou přímo odpovědní generálnímu tajemníkovi daňové správy;

- h) akt Rady ministrů (který nahradí akt Rady ministrů přijatý 29. října 2012), který se zaměří na posílení plnění rozpočtu a podporu řádného fiskálního řízení a kromě ustanovení původního aktu Rady ministrů bude obsahovat další ustanovení, která: i) stanoví, že do konce prosince každého roku musí být podepsána memoranda o spolupráci mezi ministerstvem financí a ostatními ministerstvy nebo mezi ministerstvy a manažery dozorovaných subjektů (čímž bude zahrnuta celá veřejná správa), ii) posílí stávající tlaky na vyrovnané rozpočty místních samospráv tak, aby byly účinnější a zahrnovaly nápravné a sankční mechanismy, iii) posílí stávající systém sledování pro státní podniky a zavede mechanismus vymáhání v případě odchýlení se od konkrétních cílů vymezených pro každý státní podnik a iv) stanoví rámec pro vymezení konkrétních cílů pro pokrytí registrů provozních závazků pro místní samosprávy a státní podniky, které mají být stanoveny do prosince každého roku. Tento akt Rady ministrů musí zahrnovat rovněž mechanismy pro korekci převodů od ústředních orgánů státní správy k řešení odchylek od cílů v rámci daného roku a případně v následujících letech při zajištění toho, aby se dlužné částky nezvyšovaly, výslovně stanovit, že příjmy z privatizace vládního majetku musí být placeny přímo na zvláštní účet, aby bylo možné sledovat toky hotovosti, zamezit odchýlení oficiálního financování a zajistit včasnou obsluhu dluhu, a stanovit automatické škrty výdajů, které se použijí v případě nesplnění cílů, a současně zajistit, aby se dlužné částky nezvyšovaly;
- i) soubor opatření na zlepšení stávající finanční situace národní organizace pro zdravotní péči (EOPYY) a zajištění toho, aby se v letech 2012 a 2013 rozpočtové plnění blížilo vyrovnanému rozpočtu, včetně: i) racionalizace balíčku dávek, ii) většího sdílení nákladů u zdravotní péče zajišťované soukromými poskytovateli, iii) vyjednání dohod, v nichž cena závisí na objemu nákupu, a přezkumu dohod o skladbě hospitalizačních případů (*case mixing*) se soukromými poskytovateli, iv) přezkumu poplatků za diagnostické a fyzioterapeutické služby, které organizace EOPYY smluvně zadala soukromým poskytovatelům, a počtu těchto služeb s cílem snížit související náklady v roce 2013 alespoň o 80 milionů EUR, v) zavedení systému referenčních cen pro úhradu zdravotnických prostředků a vi) postupného zvyšování příspěvků, které platí členové zemědělského systému pojištění (OGA), na průměrnou úroveň, kterou platí ostatní členové EOPYY;
- j) tato opatření týkající se úhrady léčiv: i) právní předpis ke kontrole výdajů na léčivé přípravky, který aktivuje nouzová opatření (včetně například celoplošného snížení cen), pokud stávající automatický mechanismus zpětného vyžádání z jakéhokoli důvodu nebude dostatečný k dosažení cíle; tato opatření povedou k ekvivalentní výši úspor, ii) ministerská vyhláška, která stanoví novou prahovou hodnotu pro zpětné vyžádání na rok 2013 (2,44 miliardy EUR pro ambulantní pacienty), iii) aktualizace ceníku a pozitivního seznamu hrazených léčivých přípravků, zejména stanovením náhrady nákladů v případě chronických onemocnění pouze u hospodárných balíčků, přesunem léčivých přípravků z pozitivního seznamu na negativní a na seznam volně prodejných léčivých přípravků a zavedením systému referenčních cen vypracovaného národním úřadem pro léčivé přípravky (EOF). Tyto seznamy musí být v souladu se směrnicí Rady 89/105/EHS aktualizovány alespoň dvakrát ročně; a iv) nahrazení léčivých přípravků na předpis v lékárně nejlevnějším produktem se stejnou aktivní účinnou látkou v referenční kategorii (povinná „generická substituce“).
- 3) V článku 2 se odstavec 11 nahrazuje tímto:
- „11. Řecko přijme do konce prosince 2012 tato opatření:
- a) reforma daně z příjmů fyzických osob a daně z příjmů právnických osob s cílem zjednodušit daňový systém, rozšířit základ daně a odstranit osvobození od daně a preferenční režimy;
- b) nezbytné primární a sekundární právní předpisy k zajištění rychlého provedení privatizačního plánu;
- c) zavedení regulačního rámce pro vodohospodářské společnosti;
- d) opatření na zlepšení správy daní, zavedení hodnocení výkonnosti, zlepšení používání metod posuzování rizik a zřízení a posílení specializovaných jednotek pro správu dluhu;
- e) příprava a zveřejnění plánu pro vyrovnaní dlužných částek, které veřejné subjekty dluží dodavatelům, a vrácení daně;
- f) dokončení provádění reformy fungování vedlejších/doplňkových veřejných penzijních fondů a sjednocení všech stávajících fondů ve veřejném sektoru;
- g) právní předpis, který rozšíří uplatnění 5% rabatu týkajícího se farmaceutických společností (který existuje pro léčivé přípravky pro nemocnice) na všechny produkty prodávané v lékárnách EOPYY;
- h) zvýšení podílu generických léčiv tak, aby dosáhl 35 % celkového objemu léčivých přípravků prodávaných lékárnami;
- i) přidělení interních kontrolorů do všech nemocnic a přijetí registrů závazků všemi nemocnicemi.“

4) V článku 2 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„12. Řecko přijme do konce března 2013 tato opatření:

- a) vydat ministerskou vyhlášku na úpravu cen pro koncové odběratele využívající nízkonapěťové připojení;
- b) aktualizovat střednědobou fiskální strategii, mimo jiné stanovením závazných tříletých výdajových stropů pro dílčí sektory veřejné správy;
- c) přijmout plán pracovních míst příslušných ministerstev;
- d) zřídit výrazně autonomnější daňovou správu a určit stupeň autonomie, řídicí rámec, odpovědnost, pravomoci ředitele daňové správy a počáteční zajištění zaměstnanců této organizace;
- e) vydat a zveřejnit nový propracovaný protikorupční plán pro veřejnou službu, včetně zvláštních ustanovení pro daňovou a celní správu;
- f) plně zprovoznit standardní postup pro revizi právní hodnoty nemovitostí kvůli jejímu lepšímu sladění s tržními cenami v rámci odpovědnosti ředitelství pro zdanění kapitálu;
- g) převést 40 nových nemovitostí (označených v privatizačním plánu jako „nemovitosti – položky 2 a 3“) na fond HRADF.

13. Řecko přijme do konce června 2013 tato opatření:

- a) dosáhnout cíle 2 000 plně operativních daňových auditorů;
- b) přijmout nový kodex daňových postupů;
- c) zajistit, aby byla připravena platforma pro elektronické zadávání veřejných zakázek, kterou budou používat všechny ústřední nákupní subjekty.

14. Do konce září 2013 přijme Řecko nezbytné právní předpisy s cílem zavést pravidlo strukturálně vyrovnaného rozpočtu s automatickým mechanismem korekcí.“

5) Znění uvedené v příloze tohoto rozhodnutí se vkládá jako příloha IA.

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem oznámení.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Řecké republice.

V Bruselu dne 4. prosince 2012.

Za Radu
předseda
S. ALETRARIS

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA IA

OPATŘENÍ STŘEDNĚDOBÉ FISKÁLNÍ STRATEGIE NA OBDOBÍ 2013–2016

Střednědobá fiskální strategie do roku 2016 zahrnuje tato dodatečná opatření:

1. Racionalizace mzdových nákladů nejméně o 1 110 milionů EUR v roce 2013 a o dalších 259 milionů EUR v roce 2014.
 2. Úspory na důchodech ve výši nejméně 4 800 milionů EUR v roce 2013 a dalších 423 milionů EUR v roce 2014.
 3. Škrty v provozních výdajích státu ve výši nejméně 239 milionů EUR v roce 2013 a dalších 285 milionů EUR v roce 2014.
 4. Úspory díky racionalizaci a zlepšení účinnosti výdajů na vzdělání ve výši nejméně 86 milionů EUR v roce 2013 a dalších 37 milionů EUR v roce 2014.
 5. Úspory ve státě vlastněných podnicích ve výši nejméně 249 milionů EUR v roce 2013 a dalších 123 milionů EUR v roce 2014.
 6. Škrty v provozních výdajích na obranu, které by měly ušetřit nejméně 303 milionů EUR v roce 2013 a dalších 100 milionů EUR v roce 2014.
 7. Úspory ve výdajích na zdravotnictví a ve farmaceutických výdajích ve výši nejméně 455 milionů EUR v roce 2013 a dalších 620 milionů EUR v roce 2014.
 8. Úspory díky racionalizaci sociálních dávek ve výši nejméně 217 milionů EUR v roce 2013 a dalších 78 milionů EUR v roce 2014.
 9. Škrty v transferech státu místní samosprávě ve výši nejméně 50 milionů EUR v roce 2013 a dalších 160 milionů EUR v roce 2014.
 10. Škrty výdajů z rozpočtu na veřejné investice (veřejné investice financované z domácích zdrojů) ve výši 150 milionů EUR v roce 2013 a dalších 150 milionů EUR v roce 2014.
 11. Zvýšení příjmů nejméně o 1 689 milionů EUR v roce 2013 a dalších 1 799 milionů EUR v roce 2014.“
-

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2013 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 420 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	910 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS